

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL

Teknik Sekreterler :
M. Ali USTA ve Oktay TANTAY

İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone Ücreti : Yıllık 450 TL. — Yurt dışı 500 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Cilt : 21, Sayı : 250. Kasım 1980

Dizgi, Baskı, Kapak : TAS Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Kardeşler Mücellihanesi

Sevgili Okuyucular

Sağduyu, vicdan, anlayış ve hoşgöründen geçip gelmeyen bir «sevgi duygusunun» insanları birbirine manevi bir alâka ile kenetleyeceğine kanî değiliz. Sağduyu, vicdan, ve hoşgörü, nefsin bireysel ve toplumsal mücadelesinin aynasıdır. Bu mücadeleyi veremeyen, nefsinin arzu ve heveslerini tanımayan, nefsinin apaçık olarak sapkınlıklarını göremeyen bireyin ve toplumların, kardeşlik -arkadaşlık- dostluk üzerine türkü yakıp, destan yazmaları çok zaman alan, hayli dolambaçlı bir yoldur. Olumlu sonuç alınacağı da kuşkuludur.

Tekâmüle bağlı ruhçuluk sisteminde bireysel ve toplumsal değişim ve gelişmeler «organik ve ekonomik» güçlerin değişimine göre değil, ulaşılan tekâmül düzeyinin icablarına, içinde bulunulan realitenin zorlayıcı ihtiyaçlarına ilişkin olarak boyut değiştiren şuur faaliyetine göre oluşurlar.

Bütün beşerî varlıklar -bizler, dünya insanları- maddî güçlerin çizdiği pek yüzeysel bir masalın dinleyicileri olmaktan kendimizi kurtaramazsak, içsel bir değişimi, şuursuzluk, uyur -gezerlik halinden kurtuluşu elde edemeyiz. Bedene bağlı mükemmelliklerin peşinden koşmanın amacı ruha bağlı mükemmelliğin gelişiminde gerekli olan tatbikata iyi bir vasıta olmasıdır. Beden ruha hizmet eder. Ruha hakim olan herşeye hakim olur. Ruhsal İdare Mekanizması bütün dünyasal olayların sahibi ve yöneticisidir. Onun amacına hizmet edemeyen herşey değişmeye uğrar, yerini daha ehil ve seçilmişlere terk eder.

Memleketimiz büyük ve hayırlı mukadderine ilerliyor. Uyanma'dan önceki yarı -uyanıklığa geçişin içindeyiz. Türkiye'nin görevi büyüktür.

Selâm ve Sevgiler
Ergün ARIKDAL

Tekrar Doğma

Reenkarnasyon

● R. LINSSEN'den E. ARIKDAL ●

«Düşüncenin ötesinde...
SEBEBSİZ ENERJİ OLAN'ın
ismi yoktur».

J. Krişnamurti

1978 - 1979'da, Maddenin ne olduğunu öğrenme meselesini yeniden ortaya koyarsak, aşağı - yukarı 1960 - 970 kadar öğretildiği gibi sistematik klâsik fizik'in tamamını yeniden söz konusu etmemiz lâzım gelecektir. Kabullendiğimiz bütün felsefî esaslarda tam bir alt - üst oluşu kabullenmeye hazır olmalıyız.

Prof. Paul Langevin'in 1905'lerde ifade ettiği gibi, duyumsal idraklerimizin telkin ettiği alışılmış değerlerin hiç biri, maddî dünyanın en üstün özünün sahasına intibak etmiyor. Bergson'un dediği gibi, katı madde'den doğan mantığımız bir katı maddeler mantığıdır.

İmdi, maddesel dünyanın derinliklerinde mevcut olan gerçek tabiat tüm katılıklardan mahrumdur.

Kuanta - altı ya da yeni - kuanta fiziği, 1978 - 1979'larda, bize zamanın nüfuzundan kurtulmuş, geçici olmayan bir Evren'in mevcudiyetini açıklamaktadır.

Sebebi olmayan, sebep ve sonuç bağlan-tısından kurtulmuş bir EVREN; mekanik olmaktan, tekrarlama ve alışkanlıktan kurtulmuş saf bir yaradılış dünyası; kısaca, MADDE dediğimiz şey, bizi saran ve bize hâkim olan pek geniş bir KOZMİK ŞUUR sahasına oranla ikinci derecede ve türev olarak mevcuttur.

Büyük çelişki bu gerçeğe dayanıyor, her cevherin özü sadece buna dayanır. MADDE denen şey sınırlı, tortulu ve zihinin hatalı olarak şartlandırılması sebebiyle herhangi bir doğru gözlem icra etmekte güçsüzlük içinde bulunan bir müşahit tarafından yapılan, çok sınırlı, dereceli bir gözlemin sonucu olan bir hadisedir.

BİRİNCİ AŞAMA

1900'lara doğru EİNSTEİNE, $E = mc^2$ formülü ile Madde ile Enerji arasındaki ilişkiye açıklık getirdi. Şüphesiz, madde ve enerjinin tabiatına hiç bir ışık tutmayan basit bir denklem ilişkisi söz konusuydu. Bugüne kadar, hiç bir bilim adamı, madde ve enerjiye kesin ve tam bir tarif getirememiştir.

Bu devirdeki bazı kitap ve sözlüklerde bize verilen madde tarifleri en azında gülünçtüler.

Bu tariflerde, madde, cevheri katı, sıvı ve gaz olabilen bir beden delili olarak kabul edildi. Katı halde, nüfûz edilemez, şekli bozulamaz durumdadır ve mekân içinde sınırlıdır. Bir kelimeyle, madde duyularımıza çarpan bir şeydir.

Biz şimdi biliyoruz ki madde kendisine nüfuz edilemez değildir. Her türden, hertz dalgaları, nötrinolar vs. gibi, milyonlarca dalgalar maddeye nüfûz etmektedir.

Uzak nebülözlere kadar yayılan her atomun dalgasal görünümünde potansiyel bir güç mevcut ise de atom mekân içinde sınırlı değildir. Buna mukabil, bu uzak yıldızlardan gelen bazı şeyler de her atomun mahremiyetine nüfûz etmektedir. Daha yüzlerce örnek gösterilebilir.

Nihayet, maddenin özü tamamen «duyularımıza çarpmayan» bir sahadır.

♦♦

Yirminci yüzyılın başında Max Planck kuantalar (*) mekaniğini kurdu.

Enerjinin dağılımı sonsuza kadar bölünmez. Bütün fizik sahalarda kendini gösteren pek küçük enerji miktarlarından geçilemeyen bir sınır vardır. Bu pek küçük enerji miktarına kuantum denilmektedir.

Diğer bir ifadeyle, her enerji dağılımı -sonsuz küçük seviyesinde- kuantik bir «sıçrama» ile oluşur.

Niels Bohr bir atom modeli önerdi, bu modelde merkezdeki pozitif çekirdek çok belirgin bir daire ile temsil edilmiştir ve etrafındaki elektronlar da gene çok belirgin bir daire ile gösterilmiştir. Bunlar bir merkezli 7 tabaka halindedir. Elektronlar, merkezî çekirdeğin etrafında, saniyede 200.000 ile 6.000.000 milyar dönüş yapan bir hızla dönerler.

İKİNCİ AŞAMA

Maddedeki mutlak kararlılık (sabitlik) radyo aktivitenin keşfiyle altüst oldu. Louis de Broglie, daha sonra, dalga mekaniğinin temellerini ortaya koydu ve Niels Bohr'un formüleştirdiği **tamamlayıcılık** (complémentarité) kavramını aldı. Bu prensip mucibince elektron hem dalga hem tanecik özelliğindedir ve ona hangi açıdan bakılırsa o görünüşle kendini ifade etmektedir.

Compton etkisinde, grafit parçasına gönderilen fotonlar, fotonun tanecikli bir yapıda olduğuna açıklık getiren bir kırınım (difraksiyon) olayına sebep oluyorlar.

Elektronlara gelince, nikel kristali üzerine fırlatılan elektronlar (1927'de Davisson ve Germer tarafından yapıldı) yansılar ve dalgalı bir görünüm gösterdiler.

ÜÇÜNCÜ AŞAMA

1929 - 1930 arasında fizikçiler nötr taneciklerin, NÖTRON'ların, mevcudiyetini keşfettiler ve hemen teyit bulan, pozitif elektronun mevcudiyeti varsayımını ileri sürdüler. İşte bu sırada, bütün tanecikleri saran ANTI - MADDE kavramı doğdu. Bu keşiflere paralel olarak, fizikçiler, uranyum atom çekirdeğini parçalamak için nötronlardan faydalanma yolunu açarak ATOM ÇAĞINI başlattılar.

DÖRDÜNCÜ AŞAMA

Fizikçiler, giderek, maddenin gerçek mahiyeti hakkında sorular sormağa başladılar ve

atom taneciklerinin bir tarifini yapmağa çalıştılar. 1936'ya doğru, Nobel ödülü sahibi, Fizikçi Louis de Broglie, tanecikleri «dalga paketleri, tesir bölgeleri ve dalganın muhtemel geçici yerleri» olarak tarif ediyor.

Daha şimdiden Bohr atom modelinden çok çok uzaklarda bulunuyoruz. Bu modelde çekirdek gayet belirgin olarak ortadadır ve elektronlar onun etrafında katı küçük kürecikler halinde bulunurlar.

Şunu önceden bilmek gerekir ki çekirdek parçalanamaz durumdadır ve fevkalâde hareketli bir dünyayı oluşturur. Onu meydana getiren nötron ve protonlar arasında şaşırtıcı ve inanılması güç mübadeleler mevcuttur: saniyenin milyar kere milyârında, protonlar nötronlara ve nötronlar **Pi Mezon (Pions)**larını mübadelesiyle protonlara dönüşüyorlar. Japon bilgini YUKAWA'nın 1935'de ileri sürdüğü bu hipotez, deneysel olarak uzun süredir teyid edilmiş durumdadır. 1975'den bu yana da biliyoruz ki protonlar, aralarında gayet yaygın mübadele mevcut olan proton - altı (subprotonok) elemanlardan müteşekkildir.

Çekirdeğin etrafında her saniye milyarlarca tur yapan elektronlara gelince, onlar inanılması güç bir yoğunluk ve hızda radyal bir nabız - atışının konusudur. şöyleki : Capları, saniyede, milyar kere milyar kere milyar büyür ve sonra büyüklüğünün onda birine kadar büzülür. Bu sadece elektron hareketlerinin son derece küçük bir görüntüsünü verir bize. Kendi üzerinde dönen ve SPİN'leri meydana getiren elektronları sert bilyalar olarak artık hiç tasavvur edemeyiz. Occliani gibi fizik alimlerine göre elektron, çekirdek etrafındaki dolanma seviyesini temsil eden tabakanın tamamını, pratik olarak, işgal eder.

Bu farklı elemanlar, L. de Broglie'yi, maddenin bilimi olan «fizik»in, çelişkili olarak maddesel alemi maddelikten çıkarmağa (dématérialiser), meylettiğini ve dalga ve ışıkten ibaret bir alemi sezdirmeye çalıştığını

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

(*) Kuantum (Quantum) Planck katsayısı (ışın enerjisi ile titreşim sayısı arasındaki değişmez oran) ile kendi frekansının çarpımına eşit büyüklükte, daha bölünmeyen enerji niceliği.

ortaya koymaya sevketmiştir. Aynı devirde Eddington ve James Jeans fiziksel gelişmenin, Evrenin Özü'nün büyük bir makinadan ziyade büyük bir düşünceye benzediğini bize hayal meyal göstermektedir, diyorlardı. Bilim felsefesindeki bu yöneliş 1930 - 1945 arasında da sürdü.

BEŞİNCİ AŞAMA

Elektrona hücum edildi. Hızını ve yerini aynı zamanda belirlemenin imkânsızlığı ileri sürüldü. Fizikçilerin düzenledikleri araştırma vasıtaları elektrona eşit bir büyüklükte ve ancak gözlem şok'undan sonra meydana gelen şey gözlenebilmektedir.

Bu seviyede, gözlenen cisimler üzerinde gözlemcinin analizlerinin yol açtığı düzenliliğin önemi şimdiden ortaya çıkmaktadır.

Düzensizlik, «Heisenberg'in Kararsızlık (Belirtilemezlik) İlkesi» (Principe d'Incertainitude) ile ortaya çıkarıldı ve daha sonra Schrödinger'in önemli denklemiyle teyit edildi. Costa de Beauregard'ın yakınlarında yaptığı çalışmaları da ifade etmeliyim.

Nihayet şu da keşfedildi ki elektronun davranışı geleneksel fiziğin zaman - mekân düzenine göre tamamiyle belirlenemiyorsa bunun sebebi, bugüne kadar, başka bir zaman - mekân ve, başka bir evren düzeninin varlığını bilmemektir. Bu, öncelikle, Jean Charon'un, birçok ünlü fizikçinin de katıldığı İPOTEZİNİ oluşturmaktadır.

İpotez tamamiyle yeni teorilerin zuhuru-na imkân sağlamaktadır. Eski fiziğin katı sınırlı çerçevesi kırıldı.

Fransız bilgini Robert Tournaire tarafından, 1935'de, ortaya konan **kuanta - altı ya da yeni - kuanta dünyası ipotezi** dünya fizikçilerinin çoğu tarafından hali hazırda kabul edilmektedir.

Astrofizikte **beyaz cücelerin** keşfedilmesi fizikte olduğu kadar felsefede de beklen-

medik görüşlere sebep oldu. Beyaz cüceler yoğunlaşan nötron yıldızlarıdır ve zamanın tersine olduğu başka bir evrene (Kara delikler) düşerler, bu elektronlarda da pek minik kara - deliklerin olduğunu gösterir.

J. Wheeler (Princeton) ile Kozirev'in (SSCB) çalışmaları **zaman taneciklerinin** mevcudiyetini ortaya çıkardılar.

Bu vesileyle şunu kesinlikle öğrenmemiz mümkün olmuştur ki elektron, nötron, proton ve nötrino'ları belirtmek için kullanılan «tanecik» (zerre) deyiimi tamamiyle yetersiz ve elverişsizdir. «Tanecik» deyiimi (zerre-corpucule) latince cisim (corps) kelimesinden türemiştir. Atom ve atom - altı dünyasını teşkil edenler, hiçbir vaziyette, bizim anladığımız «cisim» gibi cisimler değildirler. Kütleden yoksun NÖTRİNO'lar ve hatta elektronlar **tanecik ve cisim** kelimelerinin bizde uyandırdığı şeyin hiç birine, kesinlikle hiçbirine sahip değildir.

İki anlamlı, şüpheli ve yanlış anlaşılan kavramları ortadan kaldırmak için acele olarak yeni bir lisan yaratmak gerekiyor.

Her tanecik, kendi anti - taneciğine sahip olduğundan anti - zaman tanecikleri de mevcuttur. Başka bir ifade ile, bazı tanecikler zamanın başlangıcına kadar ulaşır. Bu Fizik Nobel Ödülü sahipleri, Feynmann ve Gellmann ile C. de Beauregard tarafından teyit edilmiş durumdadır.

Fizikçiler bu vasıtayla, **psikotronik ve parapsikolojiyle giderek daha yakından ilgilenmekte ve önceden bilmeyi (prémonition) açıklamaktadırlar.**

Öte yandan beyin korteksinin her milimetre karesinde saniyede 20.000 bilgi algılayan 40.000 nöron vardır. Orada, keşfedilmiş ve keşfedilecek olan bütün dalgaların yakalanmasına imkân sağlayan, beşerî imkânların yaygınlığını ortaya çıkaran unsur mevcuttur.

**RUH ve MADDE'ye Abone
Olunuz, Abone Bulunuz, Okuyunuz,
Okutunuz.**

Başka Bir Evrene Geçiş

● Jacques Bergier

Sihirli Pasta, Kutsal Coğrafya, Aramızdalar, Başka Evrene Sevk Kapıları, Ölümsüzler, Gizli Topluluklar ve Enerji Merkezleri - Arifler, Büyü Sırlarını Taşıyanlar, Seçkinlerin Toplanması. Bu konuları böylesi bir nefasette bir yerde, okumadınız.

150 TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

Bioritimler

«Hayat Ahenginiz»

İYİ VE KÖTÜ GÜNLERİNİZİ ÖĞRENİN

Ne Astroloji! Ne Kehanet!
Kozmik Ahenk Bilimi

Kitap + Hesap Çarkı : 250 TL.
ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

(P.K. 1157 — İstanbul)

Medyom Savaşçılar

«Süperyıldız Dan Marriweather kendisini de hayretler içinde bırakan ruhsal yeteneklerinin farkına varmıştı. Bu yetenekleri sayesinde Amerika ve Rusya'nın bazı üslerinde öldürücü ruhsal silâhlanma yarışı sürüp gidiyordu. Şimdi onu Rusya istiyor. Amerika onun izini bulup çıkarmak amacıyla bir medyom general göndermiş. Silâh fabrikalarının yetkilileri bunun en korkutucu silah olduğu görüşünde birleşiyorlar...»

● D. Scott ROGO

Yukarıdaki tüyler ürpertici satırlar ünlü medyom INGO SWANN'ın yeni romanından alınmış birkaç cümledir. Yazarın inancına göre önümüzdeki dünya savaşı nükleer silâhlarla değil, psikokinetik enerji ile yapılacaktır.

İlk romanı bu olmasına rağmen Swann basın sahnesine daha önceden yazmış olduğu ve oldukça kapsamlı olarak nitelendirilen otobiyografisiyle çıkmıştır. Emsalleri içinde 'eşsiz' denebilecek durumda olan 'Star Fire' aynı zamanda insanın geleceğiyle ilgili olarak uyarıcı ve ibret verici sahnelerle dolu bulunmaktadır. Aslında Swann'ın kendisi de en az eseri kadar ilginç bir insandır. 1933 yılında Tulleridge (Kolorado) yakınlarındaki yüksek

dağlarda dünyaya gelmişti. Sonradan ailesi Swann'ın 1955 yılında Westminster Kolejinde sanat ve siyoloji eğitimi yaptığı Utah eyaletine taşınmıştı. Askerlikten sonra 1958'de hem resim çizmek hem de medyomsal yeteneklerini geliştirmek ve yapılan çalışmaları daha yakından izlemek için New York'a taşınır. Bu arada ekmek parası için girdiği Birleşmiş Milletler Sekreterliğinden de iyi para alıyordu. Ron Hubbard'ın öğretilerinin ve eserlerinin kendisinin ruhsal alana kaymasında büyük rolü olduğunu söyler. Kısa zamanda Parapsikoloji çevrelerinin dikkatini çekmeye başlayan Swann çok geçmeden de üzerinde en çok deney yapılmış medyomlardan biri hâline gelivermişti. Şimdiye kadar Amerikan Ruhsal Araştırmalar Derneği, Stanford Araştırma Enstitüsü, New York'daki Şehir Üniversitesinin Şehir Koleji kendisiyle derinlemesine deneyler sürdürmüş bulunan bilim yuvalarından birkaçıdır. Bu deneylerin bazıları; kendisinden bir kaç metre uzakta bulunan 'thermister' cihazında ısı değişimi meydana getirmek, madde üzerinde zihinsel hâkimiyet kurmak, manyetik alanları bozmak, ve hassas mekanik düzeneklerde arızalar meydana getirmek, şuur projeksiyonu ile çok uzaklarda olup biten şeyler hakkında tanımlamalarda bulunmaktır.

Ingo SWANN'ın gelişmiş yetenekleri sadece DDİ ve psikokinezi sınırları içinde kalmayıp, bilimsel esaslara dayalı yazı yazmak, objektif tanımlamalarda bulunmak ve yorum yapmak gibi alanlarda da kendini göstermektedir. Örneğin, yukarıda sözkonusu edilen romanı sıradan bir kurgubilim yapıt olmayıp, gerek medyomların gerekse bunlarla çalışan araştırmacıların vardıkları sonuçlar üzerine kurulmuş uyarıcı nitelikte bir eserdir.

'Star Fire'in ana teması medyomsal espionculuğa dayalıdır. İyi bir şekilde yetiştirilmiş bir medyom, yüzlerce mil ötedeki düşman ülkenin askeri üslerine şuurunu projekte ederek, oralarda olup bitenleri aktaramaz mı? Ya da psikokinetik yeteneğiyle, düşman stratejisi hakkında bilgi toplayıp, onları yarıltacak şekilde bir zihinsel etkinlik içinde bulunamaz mı? Swann'a göre bütün bunlar mümkündür. Ona göre; yıllardan beri Parapsikologların yaptıkları şey, DDİ ve PK'nın pra-

tik uygulamalarını bulmaktan başka birşey değildir ve medyomlar eninde sonunda casusluk ve askeri amaçlarla kullanılacaktır. 'Star Fire' isimli eserinde yazar anlatmak istediklerini California'da Stanford Araştırma Enstitüsü'nde kendisiyle yapılmış bulunan DDİ deneylerine dayandırmaya çalışmaktadır. Burada kendisiyle 5 yıldan fazla deney yapılmıştı. Burada Russell TARG ve Harold PUTHOFF'la çalışmış bulunan Swann 'medyomsal casusluk'un yetenekli bir medyomun elinde rahatlıkla başarılabileceğini belirtmektedir.

Stanford Araştırma Enstitüsü'nün Swann'la olan çalışmaları (burada medyomun tüm DDİ ve PK yetenekleri testten geçirilmiştir) Aralık 1972'de başlamıştı. Bunların arasında belkide en ilginçlerinin laser ışınları (fiziksel olarak) eğip bükme ve küçük eşyaları levite etmek olduğunu söyleyebiliriz. Swann, bu çalışmalarla ilgili anılarını anlatırken, «O çalışmalarda, kurgu bilim romanlarında bile akla hayale gelmedik denemeler yapmamı istemişlerdi benden...» demiştir. Bu çalışmalar içinde şuur projeksiyonu ile ilgili öneri yine medyomdan gelmişti. Dünyanın, önceden enlem ve boyları verilmiş herhangi bir noktasına şuurun yansıtılması ve ora hakkında bilgi aktarılması, Targ ve Puthoff başlangıçta bunu pek ciddiye almadıklarından gayri resmi olarak birkaç denemeye girişmişlerdi ama sonuçlar karşısında işin tahminlerinden daha ciddi olduğunu anlamakta gecikmediler. Okyanusların ortasındaki küçük adaları bile şekilde bulup ayrıntıları hakkında bilgi verebiliyordu. Bitki örtüsüyle yüzey şekillerini dosdoğru anlatabiliyordu.

Targ ve Puthoff elde ettikleri sonuçların bir kısmını ister istemez 1974 Ağustosunda (27 - 28) yapılan uluslararası Prapsikoloji Kongresine (Parapsikoloji ve Kuantum Fiziği) getirmek zorunda kaldılar. Sözkonusu kongre İsviçre (Geneva)'de yapılmıştı. Kongreye verdikleri bildiriğin bir yerinde, «... kendisine sadece enlem ve boyları hakkında bilgi verilen noktalarda bulunan çok uzak bölgelerdeki binâlar, yollar, köprüler hakkında o kadar ayrıntılı bilgiler vermeye başlamıştı ki, araştırmalarımızın ağırlık noktasını bu tür çalışmalara toplamaktan başka çıkar yol bulamadık.» demektedirler.

Bu 'yeni testler' daha önceki pilot çalışmalar kadar inandırıcı bilgiler oraya çıkarmış bulunuyordu. Örneğin, her seri test için Menlo Parkı civarındaki yerler muhtemel hedefler olarak seçilmişti. Swann ya da başka bir süje Stanford Araştırma Enstitüsü'nde ya Targ ya da Puthoff'dan biriyle kalacak, öteki deneyci de 'hedef' yöresine gidecek şekilde planlanmıştı. Swann'dan da zihnini bu araştırmacıya projekte etmesi ve fiziksel yerini belirleyip tanımlaması istenmişti.

Swann burada da ayrıntıları bir grafik üzerinde gösterecek kadar başarılıydı. Bundan cesaretlenen Targ ve Puthoff başka süjeler üzerinde de bu denemeleri tekrarladıktan sonra, bunun insanlarda pek nâdir bir yetenek olmadığını anladılar. Araştırmaların bu şekilde bir gelişim göstermesi de Swann'ın Star Fire isimli eserine belirli bir ölçüde yansımıştır.

Acaba Star Fire hakkında Ingo Swann'ın kendi görüşleri ne merkezdedir? Biraz da bu açıdan bakalım esere... 26 Mayıs 1979 da kendisiyle bu konuda görüşebilme olanağını elde edebildim. Kuşkusuz bu kendisiyle ilk görüşmemiz değildi. Otel odasının kapısından beni karşıladığı zaman doğrusu şaşırılmışım. O sırada bu kadar etkileyici olabileceğini tahmin edememişim. Ruhsal yetenekleriyle ressamlığı yanında aynı zamanda bu kadar etkileyici bir konuşma kabiliyetine sahibolduğunu bilmezdim.

İlk sorum, 'romanının ne kadar kısmı ruhsal olaylardan kaynaklanmıştı' şeklinde çıkmıştı ağızımdan. Sorumu daha bitirmeden, «Hemen hemen tümü.» diye yanıtladı. Ardından devametti: «Onun içinde hayal (kurku) olan, sadece insanlar ve olayların geçtikleri yerlerdir. Ruhsal güçler biraz daha abartılmıştır. Fakat kitapta ortaya konulan olayların ardında bilimsel bir hipotezle açıklanamayacak bir şey bulamazsınız. Basbayağı bir araştırma kitabıdır. Hem de şaşırtıcı türden. Fakat içinde aktarılmaya çalışılan bütün bilim araştırmalar ve dökümanlarla desteklenen cinstendir.» Gerçi bu eser ruhsal yeteneklerin çarpıştığı bir savaş sergilemeye çalışan eşi emsâli bulunmayan yegâne bir hayal bilim romanı değildir. Ama ötekilerinin

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

hiç birinde Swan'inki'nde olduğu kadar konu bilimsel ve kendi ifadesiyle araştırma ve dökümanlara dayalı olarak kaleme alınmıştır.

Ingo'ya 'Gelecek savaş askerî düzeyde olduğu kadar ruhsal yetenekler düzeyinde de gelişme gösterecek midir?' diye sordum. «Öyle zannediyorum ki böyle bir savaşın illeri kademelerinde bulunuyoruz, hal-i hazırda» dedi ve devametti: «Gerek son yıllardaki gelişmeler gerekse Sovyetler Birliği'nin bu türden araştırmalar içinde bulunmasının tarafımızdan keşfedilmiş olması bizi artık savaşlardaki hedeflerin binâlar, köprüler ve yollardan hatta insan bedenlerinden çok insan zihinleri olduğunu düşünmeye zorlamaktadır. Şimdiki araştırmaların konusu, insan kütlelerini zihinlerinden kontrol altına almayı yönelik görünmektedir. Artık söz, son derece güçlü yetenekli medyomları bulunan tarafın olacağına benzemektedir.»

Bu görüşleriyle Ingo SWANN yegâne medyom değildir. Yine Stanford Araştırma Enstitüsünde bulunan Füturolog ve aynı zamanda süje (uzaktan görme) olan Duane S. Elgin'de bu görüşlere sâhip bir insandır. Hattâ Elgin 1990'lara kadar ülkede ruhsal yeteneklerin çarpıştığı bir sivil savaş çıkabileceğini tahmin etmektedir. Bu savaşta medyomlar bir yandan kompüterler üzerinde psikokinetik sabotajlar yürütürlerken öte yandan komutanları dayanılmaz zihinsel ızdıraplara sokabileceklerdir. Swann gibi, Elgin de bu tür bir savaşla ilgili olarak hâlen gizliden gizliye parapsikolojik araştırmaların pekâlâ sürdürülmesinde bulunduğunu tahmin etmektedir.

Bununla birlikte bazı araştırmacılar DDI yeteneklerinin her zaman insanın emirlerine boyun eğmeyecek kadar kaprisli olduğundan söz ederek Elgin ve Swann'ın tahminlerinin olasılık ihtimalinin çok zayıf bulunduğunu öne sürmektedirler. Fakat yine de geleceğin savaşlarında medyomlar ruhsal yetenekleriyle gözlerden kaçmayacak roller alabileceklerdir.

Aksine, Swann da nükleer bir savaşa hiç ihtimal vermemektedir. Zira, «Nükleer denge o kadar hassas bir şekilde ayarlanmıştır ki, ülkelerden biri tarafından geliştirilecek başlatılacak bir nükleer saldırı baş veya sonunda kendisi de olmak üzere herşeyi alt

üst edecektir. Bu bakımdan askerî otoriteler başka bir savaş yöntemi geliştirmeye ister istemez mecbur durumdadırlar. İşte bunlardan biri de 'zihin kontrolü' meselesidir ki, doğrudan doğruya DDI ile ilgilidir.» demiştir.

Hemen akıllara, 'Amerikan ordusunda bu türden araştırmalar yapılmıyor mu?' gibi bir soru gemektedir. Gerek Swann gerekse, Elgin açıklamaları içinde buna da değinmişler ve özellikle Targ ve Puthoff'un ilk deneylerinin NASA ve en azından bir askerî daireden finanse edilmiş olduğunu belirtmişlerdir. Hattâ II. ci Dünya Savaşı sırasında bile Askerî yetkililer Modern Psikolojinin Kurucusu olan J. B. Fhine (ki o zamanlar DDI ve PK denemeleri sürdürüyordu) ile temasa geçmişlerdi.

Bununla birlikte bu konuyla ilgili olarak SWANN'a yönelttiğim soruya kesin yanıt vermekten çekinmişti. Şöyle sordum: 'Bizim ordunun bu Uzaktan Görme konusuyla ilgilendiğini tahmin ediyor musunuz?'

Bu soruya hem 'evet' hem de 'hayır' diye yanıt vermek zorundayız. Şurada burada bu konuyla son derece ilgili olanlar vardır. Bununla birlikte ekseriyet inanmamakta ısrar ediyor. Bizim yapacağımız, bunun uyanıklılığın tanımlanmamış bir seviyesi olduğunu anlatana kadar çok deney yapıp süje geliştirmektir. O zaman orduda da bu kuşkusuz, daha yaygın bir şekilde ele alınacaktır. Bunun ne olduğunu anlamak istemediklerini düşünemeyiz. Bilim adamları konuya bu kadar dalmış olduktan sonra nasıl olur da askerî çevreler buna bu kadar ilgisiz kalabilir? Parapsikolog onu araştırıyor, çünkü o onun için gerçektir. Eğer bu orduya da gerçek bir şeymiş gibi görünürse, onlar da bunu araştırmaya başlayacaktır.» dedi.

Sözü tekrardan 'Uzaktan görme deneyiminin mekanizmasına' getirdiğimizde Ingo şu açıklamalarda bulunmuştu: «Zaman zaman sanki zihninizden birşeylerin görmekte olduğunuz yere ya da nesneye doğru gittiğini hissedersiniz. Ama genellikle süjelerin raporlarını incellerseniz, iki deneyim formunun bulunduğunu anlayacaksınız: Bazen uyanık görülen rüyalar da olduğu gibi, sadece imajları görürsünüz. Fakat genellikle süjeler bir yerlere doğru gittiklerini hissederek oldukları

nı, bunun deneyimini geçirdiklerini rapor ederler. Suların ya da çöllerin üzerinden (değmeden) gittiklerini anlatırlar.»

Swann kendisinin hâlen mevcut 'uzaktan görücüler' arasında birinci sırada bulunduğunu pek görmemezlikten ve bilmemezlikten gelmektedir ama kendisinin Star Fire'da örneklenen şekilde bir görücü olduğu bu konuda araştırma yaparak rapor hâlinde yayınlayan 'Times' muhabiri John Wilhelm tarafından da, ayrıca, 'National Enquirer' yazarları Henry Gris ve William Dick tarafından da (The New Soviet Psychic Discoveries' isimli kitaplarında) yayınlanmıştı. Ayrıca John Wilhelm 1976 yılında yayınladığı 'The Search For Superman' isimli kitabında da (ki bu eser Stanford Araştırma Enstitüsünde bu konuda yapılan çalışmalar üzerine bir rapordur) Swann'ın CIA ile bu konuda çalışmış olduğunu yazmıştı.

En son olarak şu soruyu sordum Ingo Swann'a: 'Kitabınızın hayal bilim ya da bir uyarı kitabı olduğunu söyleyebilir misiniz?'

«Bu kuşkusuz bir fiction (hayal, kurgu) çalışmasıdır. Fakat unutmamak gerekir ki kişisel deneyimlere dayanan esaslar üzerine oturtulmuştur. Yüksek olasılık faktörüne hâlidir. Kitapta anlatıldığı şekilde bir medyomlar savaşı olacağını iddia etmiyorum. İnşallah olmaz. Örneğin, Dan Merriweather (ki bir süper - medyomdur) bireysel olarak çok üstün güçlere sâhiptir. Bunun bir insanda bulunması kolay kolay olası değildir. Geleceğin süper medyomunun bir kişiden değil fakat çeşitli yeteneklere sâhip bir medyomlar topluluğundan oluşacağına dair belirtiler daha kuvvetlidir. Medyomların bu şekilde koordineli olarak çalışmaları hâlinde daha etkili olduklarına dair elde bulgular vardır. Tek tek fertler de gereği gibi yetiştirildikleri taktirde, muhtemelen büyük sonuçlar sergileyecekleri olasıdır. Fakat gerçek süper - medyom, bir arada çalışacak medyomlardan oluşan bir grup olacaktır.» (UFO ANNUAL 1980'den Selman GERÇEKSEVER çevirdi).

PLANET

EVRENDE ZEKİ HAYAT

Türkiye'de ilk defa Uzay ve Uzay Ötesi konuları bilimsel, öğretici ve araştırıcı yöntemlerle ele alan bu ÖNCÜ DERGİ'yi iki ayda bir okuyacaksınız. Şimdi lütfen abone olunuz.

Sayısı: 25 TL
Yıllık: 150 TL

PLANET DERGİSİ; P.K. 1157- İstanbul

EVRENDE ZEKİ HAYAT

Yakında kitap olarak çıkıyor...

Ödemeli isteme : EVRENDE ZEKİ HAYAT P.K. 1157 İstanbul

Sofroloji Yöntemiyle Zaman - Aşırı Yolculuk

● PIERRE FORET

Selâmi KANIKLI

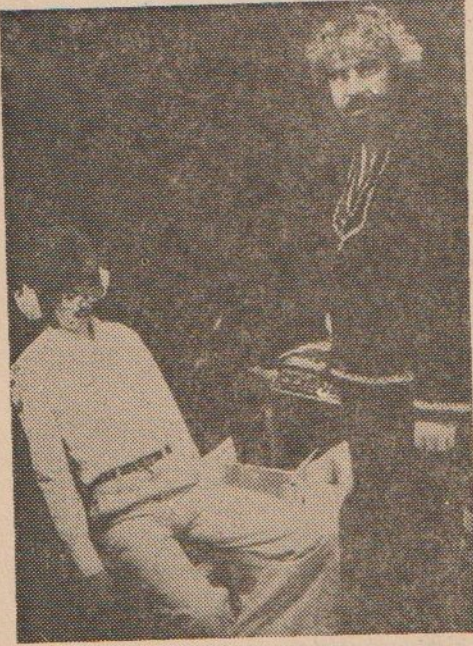
Zamanı aşma makinesi, tüm dünya bilim adamlarını daimâ ilgilendirmiştir. Bazıları için olanaksız, başkaları için mümkün görülen, zamanı aşma düşüncesi, çağlar süresince bir tartışma konusu olmuştur. Çoğu, bu olağan üstü serüveni ayrıntılarıyla anlatan, fakat, şimdiye kadar asla gerçekleştirilmemiş olan hayal - bilim filmleridir. Fakat ben cümlelerimi, daha çok, geçmiş kipiyle yazmak zorunda kalacağım, zira, QUÉBÉC eyaletinden Kanadalı bir psikoloğa inanılırsa, deney şimdiden gerçekleştirilmiş bulunmaktadır. JEAN ROUSSIER, «Şuuraltında Seyahat» adlı bir yapıtta, Sofroloji (Sophrologie) sayesinde (ipnozun aksine olarak sofroloji, süjeye tüm özgürlüğünü bırakmaktadır) bir çok süjeye, zamanaşırı yolculuğu nasıl yaptırdığını anlatmaktadır.

JEAN ROUSSIER'nin, denemesini bir operatör hekim olan Doktor FOURNIER'nin huzurunda, çok uzaklara götürmesi, bu süjelerden, MARTİN adındaki birisi ile gerçekleşmiştir. Bu heyecan uyandıran kitabın okunması sırasında JEAN ROUSSIER, MARTİN'in üç kez sophrolojik duruma sokulduğunu; 1975 yılı Kasım ve Aralık aylarında MARTİN'in, kendisini müzisyen FRÉDÉRIC CHOPIN'in bedeninde bulduğunu, bununla beraber onun, yüz yılını dokuz yıl önce, 1849 yılında, ölmüş bulunduğunu öğretmektedir.

CGMS günlük bir radyo yayını sunucusu olan ve bütün Québec'i özellikle MARION olayı sırasında heyecanlandıran JEAN ROUSSIER kendisinden halâ söz ettiren bir parapsikologtur. Banka müdürü olan CHARLES MARION, üç

ay kadar bir zaman önce kaçırılmıştı. JEAN ROUSSIER, onun özgürlüğe kavuşacağı tarihi, tıpkı hapsedildiği yeri ve koşullarını târif ettiği gibi, iki ay öncesinden, bir haftaya yakın bir farkla keşfetmişti. JEAN ROUSSIER, kendi kendine şu şekilde bir çok sorular soran bir kimsedir : «Gerçekten, öldükten sonra varlığını sürdüren bir ruha sâhip miyiz? Bedenimizin ölümünden sonra, bilgilerimizin hatırasını taşıyacak mıyız? Parapsikolog, kitabında, süjelerinin doğmalarından önceki yaşamlarını târif etmeye nasıl ulaştıklarını açıklamak için «ölümsüzlüğümüz veya ölümden sonra var olabileceğine inanmakta olduğumuz yaşamaya devam şeklimiz, kuşku yok ki, her günkü yaşantımızın en büyük meşguliyetlerinden biridir» diye yazmaktadır. JEAN ROUSSIER, şöylece güneş misalinı ele alıyor :

«Bu yıldız, sekiz dakika önceki haliyle görüyorum. Bu, güneş ışığının arza ulaşması için gerekli olan zamandır. Güneşimizden daha uzaktaki yıldızlara gelince, onları, yıllarca önce oldukları gibi gözliyorum. Milyonlarca yıldan beri var olmayan yıldızları da görürüz... Velhasıl, duygularımızla sezilebilen evren, sadece uzayda maddî bir yer işgal etmemekte, fakat, başka bir boyut olan zamana da mâlik bulunmaktadır. Mekân - zaman bilgisi, duygumuza, tamamiyle nisbî nitelikte bir sezîş vermektedir... Bundan şu sonucu çıkarıyorum, diye devam eden ROUSSIER, idrak eden düşüncemizin, kişisel psişizmimize kavuşabildiğini ve bizi, hepsi katılmış ve dolayısıyla hissedilebilir durumda olan (geçmiş, şimdiki, gelecek) zamandan oluşmuş bu

Süjeyi uyuttuktan sonra J. Roussier geri zamanlara götürülecektir.

dördüncü boyut içine fırlatan bu «birleşmeyi» tesis edebildiğini bildirmektedir.»

ALBERT EİNSTEİN'in yazılarına dayanan JEAN ROUSSİER, «fiili olarak olayları, sadece üç boyutlu bir şekilde değil, fakat bizim oraya, (ENSTEİN'i, «dördüncü boyut» olarak tarif etmekten hoşlandığı, dördüncü bir boyutu dâhil etmemiz gerekir, diye bildirmektedir».

DAHA ÖNCE YAŞANMIŞ HAYATI YENİDEN BULMAK

Parapsikolog'un, «zamanda geri gitme» konusunda verdiği konferanslarıyla çok ilgilenen bir genç kadın, kendisinden, kocasının din adamlığı yaptığı şehre gidip, bir öğrenci topluluğu karşısında konuşma yapmasını istiyordu. Böylece JEAN ROUSSİER, âdet ettiği gibi, konferansa bir derin gevşeme seansı ile başlıyordu. Ve MARTİN'i keşfedişi on kişiye denemeye hazırlanmayı tamamiyle isteyip istemediklerini sorarken olmuştur...

Geriyeye gitme (regresyon) hareketine başlamış olan MARTİN, doğumundan önce ya-

şamış olduğu hayatta kendini ötekilerinden daha çabuk buluyordu.

JEAN ROUSSİER soruya şöyle başladı :

- Ne görüyorsunuz?
- Bir piyano!
- Adınız nedir?
- FRÉDÉRIC!
- Hangi FRÉDÉRIC?
- CHOPİN efendim!

Önce yardımcısı kadar şaşırان JEAN ROUSSİER, denemeyi daha ileriye götürmeğe karar verdi. Bu hususta şunları yazmaktadır : «Madem ki bana FRÉDÉRIC CHOPİN olduğunu söylüyordu, ona çalgı çaldırmalıydım. Eğer yanında bir piyano olursa çalmak için uzun süre beklemek zorunda da kalmayacaktı.»

Sahnenin bir köşesinde piyano bulunduğunu farkeden JEAN ROUSSİER, onun orta yere getirilmesini istedi. O zama genç adam, genel bir şaşkınlık içinde, hârika bir tarzda, FRÉDÉRIC CHOPİN'in, yaşının son yılları içinde yazmış olduğu Sİ MİNÖR (opus 58) sonatını çalmaya başladı. Salonunda bulunan anne babası, oğullarına piyano çalmasını asla öğretmediklerine yemin ettiler.

Fakat, MARTİN'in çevresindekileri daha çok hayrete düşürmesi, esasen ertesi akşam olmuştu : Doktor FOURNIER ve öteki bir çok tanıklar huzurunda, bir kez sophrolojik duruma giren MARTİN, FRÉDÉRIC CHOPİN'i tekrar buldu... JEAN ROUSSİER, süjesini tuzağa düşürmek için, kompozitöre âit bir kaç yapıt incelemişti ve onlardan birinin sayfalarını karıştırırken, CHOPİN tarafından, 22 yaşında, PLEVEL salonunda, 26 Şubat 1832 tarihinde verilmiş bir konsere ait bir kaç sayfaya rastladı.

O zaman süje, yerler ve kendisini kuşatan kimseler hakkında, hayret uyandıran bir tarife başladı. MARTİN, Polonya şivesi kullanarak ve bazan da CHOPİN'in (asla incelememiş bulunduğu) ana dili ile konuşarak, onunla beraber olan («Göçmenlerin meleği» takma adı verilmiş) DELPHİNKA POTOCKA adlı kadını tarif etti.

MARTİN, CHOPİN kimliğinde, kadının (asla ayağını basmamış olduğu) Paristeki adresini de «27, Boulevard Poissonnière» diye verdi ve yerini tarif etti; kadının ana-baba-

(Devamı Sayfa 36'da)

Sovyetler

● Andrew COLLINS

Atlantis'in Peşinde

Sovyet Oşinografarı Atlantik Okyanusunu tarıyorlar. Rus bilimciler Atlantis Uygarlığı'nın duvar ve bazı merdiven kalıntılarının yerlerini belirleyip, resimlerini çektiklerini bildirdiler.

Sovyet Araştırma Gemisi Vitias'ın seferden dönüşü münâsebetiyle 26 Mart'ta Lisbon'da bir basın toplantısı yapılarak, Atlantis'le ilgili çok ilginç keşifler hakkında gazetecilere bilgi verildi. Portekiz gazeteleri hâricindeki batılı basının adı geçen konferansa katılmasına izin verilmemiştir. Bu bakımdan aşağıdaki bilgi, UPI'nin Lisbon bürosu kanalıyla elde edilebilmiştir.

Sovyet Akademisi'nin Oşinografi Enstitüsü'nden Dr. Andrei Aksenov, Vitias'ın kamermanları tarafından Atlantik Okyanusunun dibinin resimleri çekilirken su altındaki bir dağın tepesinde bulunan harabede bulunan bir seri geniş merdivenlerin ve duvarların da filmi alınmıştır. Sözkonusu harabe Portekiz'le Madeira adası arasında bulunmaktadır. Harabeyi oluşturan yapılar hemen tamâmen sualtı bitki örtüsüyle kaplı bulunmaktadır. Bununla birlikte tam bir bilimsel raporun hazırlanabilmesi için daha ileri testlerin yapılacağı belirtilmiştir. Gazetelerde bunun ötesinde bir haber yayınlanmamış olup, sözkonusu filminde şu yakınlarda ortaya çıkarılmasının sözkonusu olmadığı kaydedilmiştir.

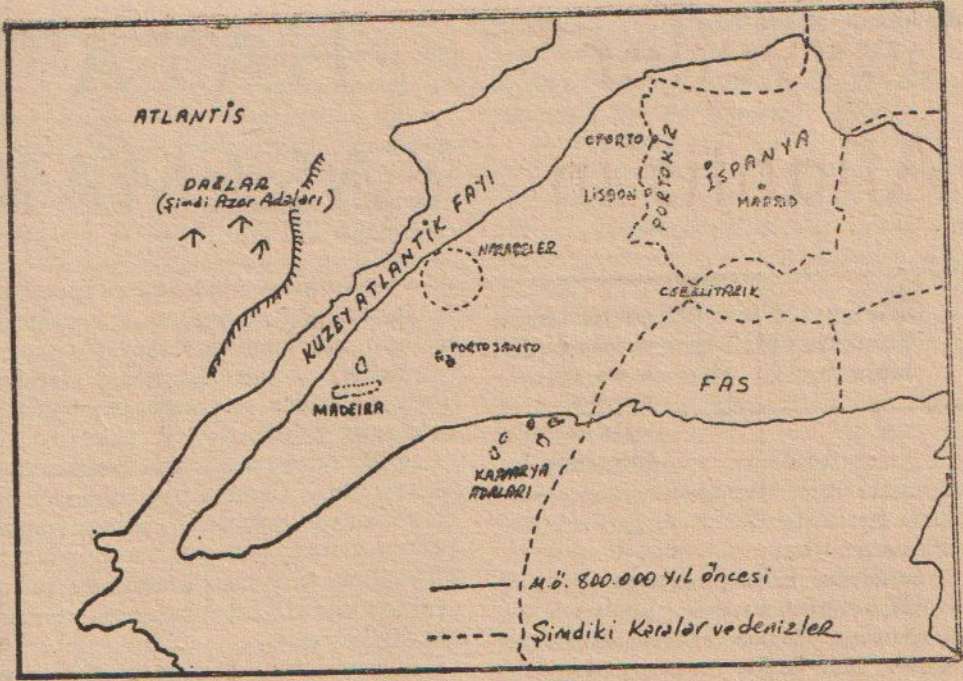
Kalıntıların kesin yeri belirtilmemiş, ayrıca bu biricik ve önemli keşfin ne zaman yapılmış olduğu da açıklanmamıştır.

Ne yazık ki yöresel gazetelerin muhabirleri, bu konudan çok, Dr. Aksenov'un Bermuda Üçgeni ve UFO Fenomeniyle ilgili gö-

rüşleriyle ilgilenmişler bu yüzden de tartışmaların bir kısmına hiç değinilmemiştir. Adı geçen konferansla ilgili haberler İngiltere'ye 27 Mart'ta ulaşabilmiş ve aynı akşam radyo ve TV'da yayınlanmıştır. Hattâ bu konuyla ilgili olarak Daily Telegraph'da da bir makale çıkmıştır.

Bundan iki gün sonra Daily Telegraph Adrian Berry imzasıyla bir tartışma açarak Ruslar'ın keşiflerinin Atlantis'le ilgili olamayacağını, zira batık ülke Atlantis'in Türkiye ile Yunanistan arasında yer alan Ege Denizinde bulunması gerektiğini ileri sürerek, Yunan düşünürü Plato'nun 'Kritias ve Timaeus' isimli eserinde adı geçen «... Herkül sütunları ötesinde...» ifadesinin Knossos Şehri'nin Minoen'inden başka birşey olamayacağını belirtmiştir. Bu şehir, bilindiği gibi, Thera (Santorini) Adası üzerindeydi ve M.Ö. 1500 dolaylarında tabii afetlerle harab olmuştu. Bu husus, Plato'nun Atlantis'in Atlantik Okyanusunun ortasında bulunması ve M.Ö. 9000 yılından önce batmış olduğuyla ilgili ifadesine de ters düşmektedir.

Biraz da konuya daha değişik bir açıdan bakalım; daha doğrusu Ortadoks olmayan bir bakış açısından... 'Strange Phenomena' Dergisi'nin Vol. I, No. I sayısında yine aynı Atlantis konusuna ruhsal aydınlanma ve reen-karnasyon açısından bir yaklaşımda bulunan bir makâle yayınlanmıştı. Makalenin hazır-

lanmasında geniş olarak W. Scott - Elliot'un 'The Story of Atlantis' isimli eserinden yararlanılmıştır. Söz konusu kitapta M.Ö. 800.000 yıl öncesine ait dört harita da bulunuyor ve bu haritalarda Atlantis'in yeri de belirtiliyordu. Bu haritaların ve kitabı oluşturan bilgilerin nereden alındığı konusunda bir açıklık bulunmamasına karşın Scott - Elliot'un Hindistan'da bu konuda eski Sanskrit metinlerine dayalı derinlemesine etüdleri olduğu bilinmektedir. Eğer söz konusu haritaların gerçek yüzey şekillerini gösterdiklerini kabul edersek, Ruslar'ın keşfiyle ilgili olan Madeira adası (Scott - Elliot'un) haritasındaki Atlantis kıtası üzerinde değil, bu kıtaya aralarında deniz bulunan daha doğudaki bir toprak (kara) parçasının üzerine düşmektedir.

Yine, bu haritaları doğru olarak kabul edersek, o zaman Madeira ve dolayındaki topraklar deniz seviyesi üzerinde bulunuyordu. Bu durum Atlantis'in ortada olduğu 800 bin yıl süreyle devam etti. O zamanda, orada bir medeniyetin bulunabileceği ihtimâli

güç kazanıyor demektir. 'The Story of Atlantis' isimli eserde Atlantis'den doğuya doğru birçok göçlerin yapılmış olduğu belirtilir.

Adrian Berry'nin Daily Telegraph'da ileri sürdüğü teoriler öyle bilinmeyen cinsten değil. Burada onunla tartışmaya girecek değiliz. Eğer konu sadece ve tamâmen Arkeoloji açısından ele alınıyorsa buna hiç gerek yok.

Görüldüğü gibi hâlâ konuya karşı ilgisizlik ve lâkaydiyet devam etmektedir. Belki Ruslar daha sonradan resmi bir bilimsel (?) açıklamayla fotoğraflarla saptanmış bulunan bu harabelerin 'olağan denizaltı yüzey şekilleri' olarak nitelendirilereklerdir. Böyle bir açıklamayı ya da söz konusu fotoğrafların yayınlanmasını beklemekten başka yapacak birşey yok şimdilik.

İnşallah, bu da, bir çok öteki hikâyeler gibi, halkın gözleri önünde tabii ölümüne terk edilmez. (Strange Phenomena'dan)

Selman GERÇEKSEVER
Çevirdi

HAYATI YAŞAMAK

«Herşeyi Bilen Kimse Kendisini
Bilmekten Mahrum ise Herşeyden
Mahrumdur. Thomas İncili»

Şimdi insanların bir çoğu «Hayatını Yaşamak» diye bir düşünceyi uygulama çabası içerisinde. Ne demekse bu hayatı yaşamak...

Sanki bir daha yaşanmıyacağını kesin biliyormuşcasına, en yakınlarına kadar çevresini istismar ederek nefsanî bir yaşamla, dolu dizgin koşturuyor insanların bir çoğu.

Şimdi insanlar niçin memnun değillerdir? Neden bir türlü tatmin olamıyorlar? Niçin mutluluk deyince servet akla geliyor? Zengin kişi niçin bahtiyar kimse olarak kabul ediliyor? İnsanlar neden dost bulamıyor? Baktığımızda doktor hastaya, evde ise kadın kocasına erkek de karısına dost değil. Niçin? Ve niçin insanlar arzu yarışına çıkmışlar? Barış silahların susması mıdır? Fazilet niçin unutulmuştur Ya da önem verilmez olmuştur?

En büyük zenginlik yine zenginliktir, çağımıza baktığımızda. Bir kişiye gidip, arzudan vaz geçersen zenginleşirsin dersiniz, şüpheli hatta öfkeli bir bakışla karşılaşabilirsiniz. Bağış dersiniz yatırım geliyor akla. Fazilete mutluluğa giden yol değil' de, bir isim olarak bakılıyor. Anaların ve babaların sadece maddecî batı uygarlığının ölçü olarak öğretmeleri, kendilerini yalnız bırakmakta. Modaya uygun giyim, iyi bakım, seyahat, rahat yaşam arzusu, evdeki ve her yerdeki dostlukları kaldırmış durumda. Barış deyince silahla-

rın susması geliyor akla, kimse kişisel içe bakışı akla getirmiyor. Dışa bakmaktan içe bakmaya zaman kalmıyor ki.

Herkes servetini arttırmanın ruh hali içinde ve herkes bir yarışa girmiş, kim önde nasıl gidebilirim diye bakıyor.

Şüphesiz içinde bulunduğumuz teknik uygarlığın etkinliği çok, insanın bu tür tutumlara girişlerinde, teknik uygarlığın beraberinde getirdiği materyal ihtiyaçların aşırı ölçüde arttırılması ve çeşitlendirilmesi. İnsanları aşırı derecede dunyalaştırmıştır.

Şüphesiz biz bir uygarlığın içerisindeyiz. Ne kadar bir teknik uygarlık da olsa, insanların hiç vaz geçemeyecekleri sanat, edebiyat, politik ve sosyal kurumları ile de bir uygarlığın içindeyiz. Fakat bir gerçek var ki çağımıza hakim olan teknik uygarlık, sanat, edebiyat sosyal politik ve de dinsel kurumları da tüm dünyada adeta dunyalaştırmış «Hayatını yaşamak» düşüncesi içerisinde bir uygulamaya girmiştir.

Söz ve davranışlarda ahlâk kurallarına uymak, yani cedepli ve iffetli olmak toplumun sıhhatini gösterir. Bunda bir çözülmenin başlaması uygarlığın çökmesini sağlayan bir olayı çağırıştırır.

Evet, bugün bir çoğunluk «Hayatını Yaşamak» peşinde. Giyim ve makyajı yemek ve içmesi eğlence ve kazançları ile. Ve şüphesiz bunun için de bir yığın şeyler feda edilebilmekte.

Buda'nın «İsteklerinizi öldürün» Musa'nın «çalmayınız» İsa'nın «Ne yiyeceksiniz diye sabahtan akşama akşamdan sabaha kaygılanmayınız» ve Kuran'da «Zekatlarınızı veriniz» gibi asırlardanberi çeşitli biçimlerde söylenmiş sözere pek az

kimse aldırış etmekte.

Bir tür kıymetlerden kurtulup başka tür kıymetler kazanmanın gereği, zamanı içerisindeyiz. Fakat dikkat edilmesi gereken tehlike şudur ki, bizden ulaştırılması istenen değerlerin ışığını, yolunu görmeden ve çaba içerisinde bulunmadan adeta can yeksiz denize atlar gibi kendimizi savunmasız yaşamın içine bırakmaktadır.

Zamanımız insanında hergün feragat zorunlukları giderek artmaktadır. Bu bir anlamda yukarıdan verilen yüklerin artırıldığı anlamını taşımaktadır. Şüphesiz biz bu yükleri kaldırmamız ki bunlar bize verilmektedir. Ancak yükü bir yerden bir yere olduğu gibi taşımak vardır, bir de kaytarma yoluna kaçmak vardır. Başkalarına taşıma, gayretlerinde bulunmak, yükü sağa sola saçmak gibi. **Ashnda yükümüz hoşumuza gitsin veya gitmesin. kutsaldır. Önemli olan yüklerimizi nitelendirmek, taşıyabilecek duruma getirmek ve benimsemektir. Benimsenen ağırlık gideceği yere rahat gider, bize kazanç sağlar.**

İnsanda, insanlarda gördüğümüz rahatsızlıkları, yüklerini beğenmeme olarak görebiliriz.

İnsan yükünü ne zaman beğenmeme-ye başlar? Aslına bakarsak buna doğumla beraber, cevabını verebiliriz. Fakat biz ailemizi, çevremizi, içinde yaşadığımız toplumu, yükümüzden ötürü ne kadar sorumlu tutarsak tutalım, aldığımızı değerlendirmek ve olumlu anlamda değiştirmek bizim elimizdedir.

İster duyu dışı algılarla ister duyu içi algılarla.

İnsanlar şimdi beş duyuları ile hayatın daha fazla içinde olmak istiyorlar. Zira kendi kontrolü dışına çıkan duyularına, çağın getirdiği etkilenmeleri de eklersek, insanların sadece, bilinen duyularıyla hayatını yaşamak olayı ortaya çıkmış oluyor. Fakat bu yaşamak bir türlü izah edilemeyen ya da geçici ve yatıştırıcı anlatımlarla çaresi bulunmıya çalışılan acıları da içeren bir yaşamak oluyor.

Bunun dışında kendisini Roma ve Yu-

nan çıkışına bağlayan bugünün batı dünyası ve ona bağlı olarak diğer dünya insanları bir takım çıkarmaların ve eklemlerin gereğini de hissetmektedirler.

Parçalanmış, bütün değerleri kaybolmuş ve olmakta devam eden bir insanlık var. Kutsal yönü olmayan, kişi, aile, toplum, uygarlık, düşünebiliriz. Fakat kutsal tarafına önem vermeyen, bırakan kişi, aile, toplum ve uygarlık. bunu yok edemeyeceği için telâfi yönünü seçmiştir. İnce tarafları ile, bir sanat, bir edebiyat yolu ile.

İnce taraflarımız kutsal tarafımıza geçiş kanallarımızdır. İnce taraflarımızda takılıp kalmak, bir caddeden geçerken ara sokaklarda oyalanma gibidir. İnsanların birçoğunun şimdiki durumu ara sokaklarda kaybolmaya benziyor. Ve bu ara sokaklarda kaybolmanın benzersiz yanı, değişik tabiatlarda da olsa «hayatını yaşamak» oluyor.

Asırlardanberi değişik şekillerde söylenen, ölüm sonrası yaşam insanları doyurmuyor ve ilgilendirmiyor. Bütün zenginliklerin güzelliklerin arkasında görülün para ve seks. yaşamın en büyük değerleri olarak gözükmektedir.

Ve sınırlı yaşamı sınırlı hisleri ile insan ölüm ötesini bir türlü kavrayamıyor. Hele ki çok çeşitli ve zorlayıcı tüketimi ile çağımız insanının sınırlarının ötesinde ki kendine ait olanını kavraması bilsütün güçleşmektedir.

Çağımızda, düşünürler, edebiyatçılar, politikacılar, çıkıyor. Hepsi insanları bir süre etkiliyorlar. Fakat bir süre sonra insanlara o da yetmiyor. Bir müzik, bir sinema olayı insanları yine bir başkaca etkiliyor, ama insan onlarda da umduğunu bulamıyor.

Ve şimdi insan niçin bir Kaos'un içindedir?

İnsan hep kendisine verilmesine alışmış. İdare edilmeye alışmış, sevmeyi beceremez, zira sevmeye alışmış; yani kendisine verilmeye alışmış, vermeye değil. Şüphesiz hep alan, hiç vermeyen insan

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

eksik insandır, ve doayısı ile ıstıraba müs-
tehak insandır. Çağımızdaki ıstırapların
yoğunluğuna bakarsak, hep alan insanla-
rın ne kadar çoğunlukta olduğunu anla-
rız.

Kendisinin ötesinde birşeylerin varlı-
ğını sezinleyen kimi kimseler de eskiye,
eskiyi de aşan bir bağınazlıkla sarılıp o-
nunla «Hayatını yaşamak» istiyor. Fakat
ne ötekiler ve ne de berikiler dikkat etmi-
yorlar ki eski yollar geride kalmıştır. O
yollar şimdinin ve geleceğin sadece bağ-
lantı uçlarıdır. Yol ayırımında bulunan
insanın hem eskiyi bırakamamanın hem de
boşluğun ıstırabı ile birlikte «Hayatını
yaşamak» mutluluğu deneyimi içindedir.

Aslında, insan hiçbir çağda olmıyan
biçimde yalnız bırakılmıştır. Bu, yukarı-
sınca insanlara verilmiş büyük bir şanstır.
Bir lütuftur zira insanın kendi kendisini
kazanmasının zamanı gelmiştir.

Evet, eski realitelerle köprüler atıl-
makta ve atılacak da. Fakat köprüntün
diğer ucuna geçilmiş midir? İşte kimi
kimseler, hayatını yaşamak uygulamasın-
da köprüntün ortasıydayken köprüntü yık-
mak çabasında kimleri de köprüntü gir-
memekte inat etmekte.

Mevcut şartlar tekâmül ihtiyacını ar-
tık karşıyamamakta başka bir deyişle in-
san, şartların üzerine çıkmış. Ama insanın
kritik noktası da buradadır. Bir şeylerin
üzerine çıkan insan yalnız bırakılmaya
hak kazanmıştır. Ve böylelikle seçenek
de kendisine ait olacaktır. İster kendini
beğenmiş bir şımarık olarak. Bu dünya
dan başka dünya yok» diyerek bir yol is-
ter, kendi niteliğini değiştirmeye yönelik
bir tutumla hür bir çaba çıkartır.

İşaretliyebildiğimiz şekilde, vurdum
duymaz'ca «Hayatını yaşamak» olayı içe-
risinde olanlara dikkat edersek, ölüm kor-
kulu bir olaydır. Böylelerinin yanında
ölümünden konuşamazsınız. Ve ölüm derin
bir ıstıraptır onlarca. Şu kadar gözlem
bile, insanların çoğunun sadece elle tutu-
lur tarafları ile yaşadığını göstermekte-
dir.

Gerçekten hayatını yaşayan insanlar,

ölmesini de bilen ya da bilmeye çalışan
insandır.

Firavun ikinci set'inin baş danışmanı
bir papirusünde şöyle der :

«Oku ey geleceğin evladı, ve geçmişin
sırlarını öğren ki sana o kadar uzak, fa-
kat hakıka.çe o kadar yakındır».

«İnsanlar sadece bir kere yaşayıp da
ondan sonra ebediyyen ayrılmazlar. Daima
bu dünyada olmasa bile, bir çok ke.eler,
bir çok yerlerde yaşarlar. Her hayat ara-
sında bir karanlık perdesi vardır. Kapılar
en sonunda açılacak ve bize, başlangıçtan
bu yana ayaklarımızın do.uşmuş olduğu
odaları göstereceklerdir.»

Hepimiz hayatımızı yaşıyoruz. Fakat
biz olayların içinde yaşarken olayların için-
de kayboluyoruz da. Çünkü olaya ya da
olaylara sebep olan bizi daha fazla ilgi-
lendirmekte. Ama bilmemiz gerekir ki in-
san dünyaya nefsini yaşamak, zevklerini
doyurmak için gelmemiştir. Yapacağımız
şuur tecrübeleri ile ruhsal kaabiliyet ve bil-
gilerimizi geliştirmek esastır. Çoğumuzun
olayda erimesi; o aya sebep olandan ötürü-
dür. Olayların sonuçlarına bakmayız, zira
bizim için önemli olan, ister duyularımız-
la, ister düşüncelerimizle, ister yaşam bi-
çimimizle olsun, bizim do.ğunluğumuz bi-
zim yararımızdır.

Baktığımızda; geçmişte de görürüz
hayatlarını; anlatmak istediğimiz anlam-
da yaşamış olanları. Ama şimdi bu merak
bütün dünyayı sarmışa benzer.

Herkes kendi aynası ile dünyaya ge-
liyor ama hiç kimse de aynasından mem-
nun değil. Çoğu bakmasını bilmiyor, ya
da parçalıyor aynasını. Herbirimizin ay-
nası kendisinin mihenk taşıdır. Yaşamı-
mızı ister buna bakarak ayarlarımız ister
hiç bakmadan değerlendirmeye gideriz.

Herkes rahatlığa öylesine teksif edil-
miş ki, üzüntülere, ıstıraplara, zorluklara
karşı insanlar adeta yabancılaştırılmış.
Kendisine ait değilmiş gibi bunları hak
etmemiş gibi köşe bucak kaçıyor. Ve de
deve kuşu misali üzüntülerini ıstıraplarını,
ya görüntüdeki sebebi olanlarla gidermeye
kalkıyor ya da korkusuna karşı üzüntüler

zinciri yaratıyor.

Sanırım şöyle düşünmek gerekir; ölmesini biliyoruz ki hayatı yaşamasını bilelim? Çeşitli derecelerden hepimiz aynı hatayı yapıyoruz. Daima dışımızla uğraşıyoruz. Öyle ki, hayatı yaşıyorum derken bile dışarıyı bizim için daha cazibeli? Dışarıyı daha mükemmel olduğu için mi? Mesela niçin, kaç yaşında olursak olalım, hep yaşamayı isteriz? Sevdiklerimizde de bunu görmeyi arzularız ve de öldükleri zaman niçin ıstırap ve üzüntü duyuyoruz?

Herhalde sadece dışımızla uğraştığımız için. Hayatı yaşamayı isteyip ölümü istemediğimiz için hayatı bilmeyi isteyip ölümü bilmek istemediğimiz ve bilmediğimiz için.

Elimizin içini dışından ayıramıyacağımız gibi ölümü de yaşamdan ayıramayız. Herşeyde aşırıya kaçan insan bazen yaşamın yanında ölüm değerlendirmesini yaparken de aşırıya kaçmış bazı uygarlıklar yaşayan ölü ya da kan ve ölüm kokan toplumlar şekline dönmüştür.

Mesela Maya ve Aztek uygarlıklarında gördüğümüz gibi, Gök gözlemlerini en ince matematik marifetlerle birleştiren ve rasyonel olarak ortaya çıkan toplum, bir yandan dünyanın mükemmel bir takvimini ortaya çıkartırken diğer taraftan feci bir mistisizm yaşantısına da girmiştir. Takvim bu toplumların başında adeta demoklesin bir kılıcı olmuş ve her 52 yılda bir dünyanın batacağı inancını geliştirmiştir. Bu tasarımlar rahiplerin kuvvetini doğurmuş fakat onların baş vurdukları çareler de zaman geçtikçe daha zalimleşmiştir.

Mesela insanların derileri diri olarak yüzlüdür ve deriyi yüzen rahip kurbanların kanlı derilerini kendileri giyerlerdi. Yine diri olarak kurbanların göğüsleri yarılr, çıkarılan yüreği rahip halka göstererek yerd. Ve İspanyol istilacıların anlattıklarına göre bir günde 20.000 kişinin kurban edildiği olurmuş.

Bir yanda yüksek matematikle ta'bi kat yapan bir uygarlık, diğer taraftan sapan'ı bile bilmeden, bilgisini yaşamın pratiğine aktarmadan önce ölü, sonradan ö-

lümle yaşamını sürdürmüştür.

Çağımızın teknik ve akılcı uygarlığı için ibret alınması gerekli bir uygarlık, Orta Amerika uygarlığı

Bir uygarlık, yaşamlarının diğer taraflarını da bilmek ister ve fakat bir zaman içinde yanlış değerlendirmelere düşerken, bilinmeyen taraflarını araştırmayan, incelemiyen sadece duyularına çarpan taraflarını yaşayan bir uygarlık acaba nasıl açmazlara düşmezki?

Şu kadarını söylemek isterim. Meşhur İspanyol istilacı Cortez 20 kişilik süvari takımı ile Otumba Ovasını dolduran 200.000 kişilik Aztek ordusunun ortasında altın bayrağı ile tahtında oturan Aztek imparatorunu öldürüp bayrağı yere çalması ve 200.000 kişinin şaşkın olarak kaçması, Aztek uygarlığının nasıl bir çürük elma olduğunu ispatlamaya yeterlidir.

Hayatın rahatlıklarından gerçekten kaçınmak gerek Her rahatlık başka arzu yaratır. Arzu'ardan sıyrılmış başkalarının mutlu olmasına yardım eder aynı zamanda. An'da uzak geçmişin kaçınılmaz aksiyarı vardır. An'da onları değerlendirirken uzak geleceği de simgelemiş oluruz Bir zamanın insanların sadece bir bölümü rahatlıklar içinde idi ve fakat bu bile bir süre sonra insan'arı menfi olarak etkiliyordu. Ama şimdi tüm herkes rahatlık peşinde.

İnsan ömrü çok kısa. İdrakimizi kazandıığımız yaşın öncesini ve ihtiyarlık yaş sonrasını çıkartırsak insanın öyle veya böyle 30 - 40 senesi kalmaktadır.

İnsanın vazifelerinden başta geleni, herhalde aklını Allaha erdirmesi gelmektedir. Zira mümkirler ve ruhsal değerlere akıl erdirmeye çalışmayanlar en tehlikeli ve zararlı insanlar olması gerekir.

Sözlerimi bir tebliğden alınmış sözler ve İsa'nın gerçek sözleri ile bitirmek istiyorum.

«Ölebilmek bir sanattır, öyle bir sanat ki, uzun bir tekâmülün oldukça ileri safhalarında meydana gelen bir bilgidir.» (S. P'ânı)

İsa'nın kelâmı da sövledir. «Herşeyi bilen kimse kendisi'ni bilmekten mahrum ise herşeyden mahrumdur.»

SÖZGELENLER

Mehmet Sancar

GÖRÜP GÖZETENLER

Her zaman tekrar ettiğimiz gibi, yeryüzünde cereyan etmekte olan bütün olaylarımızın malzemeleri bizden; bu malzemelerimize uygun kompozisyonlar (bir araya getirmeler), görüp, gözetenlerden...

Henüz şuurlanmamış yeryüzü insanının olaylarına hâkimiyeti, ancak malzemelerinin ortaya konulmasından önceki davranışlarındadır...

Bize ıstıraplı olaylar tattırarak malzemeleri ortaya koyduktan sonra yanıp yakınmak boşunadır. Çünkü yazgımızı hazırlamış ve hazırladıklarımızdan habersiz tahakkukunu beklemekteyiz. Hem öyle bir bekleyiş ki bu, beklediğimizden de haber, siziz!...

İnsanoğlu, idrak ve şuuruna erebildiği bilgilerin tasarrufçusu olabildiği kadar özgürdür. Ve davranışlarındaki serbestiyet, bu özgürlüğünün sınırları içerisindedir ki, yalnız kendini ilgilendiren olayları içerir...

Her an bir takım davranışlar içindeyiz: Ya tembeler oturmakta... Ya düşünüp olmaz hayallere dalmakta veya karamsar tasavvurlarla boğulmakta... Ya da düşüncelerimizle pek ilgisi, ilişkisi olmayan davranışların şursuz akışına ayak uydurup gitmekteyiz.

Sebepler, netice bağıntısı, biz farkına varmadan işlemektedir...

Düşüncelerimizin, fiillerimizin oluşturduğu bir sürü malzemelerimiz de yeni yeni kompozisyonlara hazırdır...

Yani, ortaya koyduğumuz malzemelerimizle bir takım hak edişleri, yine farkına varmaksızın beklemekteyiz...

Fakat, evrende işleyen bu mekanizmadan çoğunluğumuz habersiz yaşadığımız için, çıkarlarımızı oksayan olaylarla karşı-

laşınca, bu hak edişlerin başarılarını bizden bilir, bize maleder (doğrudur...), seviniriz. Çıkarlarımızın tersine olup da bize ıstıraplar veriyorsa bu olaylar, kusuru suçu dışarı arayıp döğünürüz, yeriniriz!...

Şurası bir gerçektir ki, neyi hak etmişsek, neyi hak ediyorsak, yalnız hak ettiğimizle karşı karşıya getiriliriz. Hem de ne bir santim fazlasıyla, ne de bir santim eksiklikle: Hakkımız ne kadarsa, ancak o kadarıyla!...

Görüp - gözetim mekanizmasının gözünde rüçhaniyetli yoktur. Daha doğrusu, bir rüçhaniyet umuyorsak, bunu, ancak hak ettiğimiz kadar umabiliriz... Diyelim ki, her hak edişimiz müspettir; başarılı bir kuluz... Ama bir an yanlış işler yaparsak, karşılığı yine müspet olmaz: Hak edilen neyse, ancak o olur. Yani, kimseye — bu kişi peygamber de olsa — davranışlarıyla hak edemediği müspet işlerin rüçhaniyetlisi gözüyle bakılıp bir ayrıcalık tanınmaz. Çünkü yeryüzü, bir tekâmül okuludur. Hak ettiklerinin karşılığını herkes şaşmadan alır. Alır ki, tekâmülüne hâdim olsun. Otomatizmadan bir an önce çıkabilsin... Hayırına olan, rüçhaniyetle rahat etmek değil; hak ettiğiyle ileri gidebilmektir...

Hak ettiklerimiz, bizlerin davranışlarının doğal sonuçları olduğuna göre; hiç bir emek sarfında bulunmadan hidayet ummak, ancak şursuzluk olur, ancak akılsızlık olur.

Biliyoruz ki, yeryüzünde karşılaştığımız her olay — sevindirici yahut ıstıraplı olsun — kader ve karmamızın olaylarıdır.

Birincisi, yukarıdan beri anlatmağa çalıştığımız hak edişlerimizin ürünüdür. Yani, bu yaşamımızdaki davranışlarımızın

oluşturduğu yazgılarımızdır...

İkincisi, geçmiş hayatlarımızla ilgili davranışlarımızın eksik ve yanlışlarının bu ömrümüzde düzeltilmesini üslendiğimiz o laylarımızdır...

Bütün bu gerçekleri bir kenara iterek, nefsimizin hoşuna giden hak edişleri kabul edip; bize ıstırap, huzursuzluk, ağrılık veren hak edişler için dışımızdan kusurlular, suçlular aramak, sadece bilgisizliktir...

En azından bu bilgilerle teçhiz olmamış, bu bilgilerin yönünde yürümeyi öğrenmemiş insanların birbirlerini sevmeleri, saymaları düşünülebilir mi?

Her şeyi HAK'tan bilmek, ancak şu anlattıklarımız çerçevesinde mümkündür. «Allahın dediği olur.» felsefesi, sorumluluklarını bilmemek, hak edişlerinin kendinden dolayı olduklarının farkına varmamaktır.

Bütün çıkar kavgaları, yeryüzündeki şu hercümereç, aşında hak ettiğinden fazlasına konmak için değil midir?

Yeni hak etmek istiyorsak, önce onun bilgilerini edinmek, sonra da bu bilgilerin doğrultusunda denemelere girişmek, yeryüzü insanı için en çıkar yol olmak gerekir. Denemelerimiz hemen müspet sonuçlar ver meyebilir... Fakat yılgınlık, kapasitemizi ölçmemek olmamalıdır. Önce bütün bilgimiz, bütün gücümüz denenmelidir ki, eksikler sırsın, yanlışlar ortaya çıksın... Akılımızın, vicdanımızın açık hükmü, yola devamda bize rehber olabilir...

Görüp gözeten bir ruhsal mekanizmanın varlığının farkına varış ve şaşmanın bir yasanın uygulanışını bilmiş, bunların idrakine varabildiğimiz ölçüde, bizim desteğimizdir, tesellimizdir.

Elbet karşılaştığımız bir olayda bizden gayrıları da vardır... Ve herkesin kendine uygun kusurları, eksikleri de mevcut olabilir...

Önemli olan, bize ıstırap yükleyen bir olayda, hemen karşıımızdaki suçlamak yerine, hak edişimizin öncelerindeki eksik ve kusurlarımızı görmeğe çalışmamızdır. Bunu başarabilirsek, dışarıya dönük boş uğraşlarla zaman kaybına uğrama; ken-

dimize dönük dolu çabalarla gerçek huzurun, gerçek başarıların takipçisi olabiliriz. Ve dışı dalaşmadan kendimizle savaşmış oluruz böylece...

Herkese tahammül edebilmek, herkesi hoş görebilmek ve nihayet herkesi sevebilmek, hak edişlerinin izleyicisi olamamış insanların başarısı olamaz. Her hak edişin arkasından onun liyakati gelir ki, bu hak ediş müspetse, bu müspet hak edişin liyakatli olmak, daha üstün müspet bir hak edişin sahibi olmaktır. Bu hak ediş menfiyse, menfinin liyakatli olmak demek, menfiyi müspete çevirebilen bir hak edişin eksikliğini, kusurunu görebilmektir...

Hak edişlerimiz öylesine karmaşık bir yapıya sahiptir ki çoğunluk, ayrıntılarına inip, bu daracık şuurla tastamam çözebilmek her zaman olası değildir. Çünkü hangi zamanın hangi malzemeleriyle böyle bir hak edişle karşılaştığımızı kestirebilmek, bu dar şuurun harcı olamaz. Fakat bilmeliyiz ki, hakkımızın tesliminde şaşmaz ilkeler işlemektedir. Çünkü, daha önce de belirttiğimiz gibi, amaç, ruhsal tekmüllü sağlamak ve hızlandırmaktır.

Karşılaştığımız her olayda — müspet olsun, menfi olsun — hak ettiklerimizle karşılaştırılmış bulunduğumuzu düşünür. Ve bu abildiğimiz kadar, kendi kendimizi eleştirip, hata ve noksanlarımızı bulur ve görebilsek, bu eleştirme ve araştırma-daki samimiyetimiz oranında kendimizi düzeltir ve tamamlayabiliriz...

«Ey Tanrım! Ne yaptım ki, bana bu hak etmediğim ıstırapları verdin!...» demek ve bövlesine suursuz bir ısvan ve yakınma, ruh madde ilişkilerinin doğurduğu yervüzü insanının sadece bilgisizliğini gösterir...

Aklımızın ermediği havsalamamızın almadığı, her an görülüp gözetilerek bu ince sasmazlık içerisinde, nasıl olup da hak ettiğimizle mutlaka karşı karşıya olduğumuzdur. Bu, spirüel konuları bilmeyenler için nakli bir saskınlıktır.

Çağımızın geliştirdiği ve sürekli olarak da geliştirmeğe çalıştığı elektronik

(Devamı Sayfa 29'da)

Astral Bedeni İle Ölmeden Önce Annem Beni Ziyarete Geldi

● Grace L. Smith

1944 yılında ılık bir Haziran akşamı annemlerin evinde beşliğinde uyumakta olan 7 aylık oğlumu kontrol etmek üzere yatak odasına girdiğim zaman saat 11 civarında bulunuyordum.

Aslında o akşam, kanserden yatmakta olan 55'lik annemi görmek için gelmiştim. Babamın işi öğleden sonra başladığından akşamları eve geç dönüyordu. Annemi hiç bir zaman evde tek başına bırakmamaya gayret ediyorduk.

Üzerimi değiştirerek yatağa girdim, babam gelene kadar anca uyurdum... Anneme ilacıyla birlikte bir bardak (her zamanki şarabını) verdikten sonra o uykusuna dalmıştı bile.

Üzeri halı döşeli merdivenlerde birinin dolaştığını işitene kadar biraz dalmış olacağım ki, gözlerimi yavaşça açtığımda merdivenlerden bir kadın hayalinin ağır ağır inmekte olduğunu anlamakta zorluk çekmedim. Omuzlarına dökülmüş koyu kahverenk saçlarıyla orta yaşlı bir hanımdı. Üzerinde uzun kollu, etekleri yerlere kadar geçen bir gecelik bulunuyordu. Fakat biraz daha yaklaştıktan

sonra onun annem olduğunu anladım. Benim bulunduğum yatak odasından içeri girdi, benim ayakucuma geldi, dikildi. Canlı pırl pırl kahverenk gözleriyle benim gözlerimin içine bakıyordu, sâkin sâkin.. Anne, iyi misin?» diye sordum. Şaşırmışım. Çünkü annem hâlen hasta yatmakta olduğu odasından çıkmayalı iki yıl olmuştu. Yatağımda doğruldu. Kendisine yardım etmek istedim, hiç birşey söylemedi. Pencereden içeri giren ışığın aydınlattığı alaca karanlık odada böylece birbirimize baktık. Sonra hafifçe tebessüm ederek arkasını döndü ve odadan çıktı. Merdivenlerden çıkarken kahverenk saçlarının hafifçe dalgalandığını bile farketmişim.

Hasta olduğundan beri annemi hiç bu kadar canlı ve sıhhatli gördüğümü hatırlamıyordum. Merak içinde kalkıp, hasta yatağına gittim, orada sessiz sâkin uyuyordu.

Tam bu sırada işten dönen babamın anahtar sesini kapıda işittim. Hemen yanına gidip, annemin artık iyileştiğini, kalkıp benim odaya kadar geldiğini söyledim. Birlikte annemin yanına gittik. Gözlerini açmıştı. Benim babama kendisiyle ilgili olarak söylediklerimi duymuş olacak ki, yanına gelir gelmez : «Neler söylüyorsunuz? Biliyorsunuz ki bu yataktan hiç çıkmadım.»

Ortalığı büyük bir sessizlik kapladı. Bembeyaz saçlı başını artık yastıktan kıpırdatmaya bile tåkâti yoktu. Kahverenk gözlerine daha derin bir gölge indi. Bembeyaz yüzünün ortasında kalın siyah kaşları koyu bir çizgi gibi duruyordu. Bu şekilde annemin dezenkarne oluşunu bilmem kaç dakika sessiz başında dikilmiş seyrettik...

Tâ neden sonra hatırlamışım : Annemin saçları, ben dokuz yaşımdan bu yana kahverenk değildi. (FATE'den)

Kurtarılan Kol

● Barnett K. Walters

17 Mart 1953'de her zamanki gibi işe gitmek üzere evimden çıkmışım. Arabaya girip, tam kontağı açmışım

ki, kafamın içinden bir ses : «Bugün işe gitme.» dedi. Kontakı kapadım ve bu uyarıya uyup uymama hususunda karar vermek için bir iki da

kıka hareketsiz kaldım.

Çok nâdir hallerde işe gitmediğim için, eve dönüp geldiğimi gören karım çok şaşırılmıştı. Belki de o gün için kaydardığımı zannetti ama durumu kendisine izah ederek, bu sese uymam gerektiğini zannettiğimi anlattım. Gerçekten de evde kalmak için büyük bir itilim hissediyordum.

Yedi yaşındaki oğlum Keith öğleyin okuldan geldi ve çantasını fırlattığı gibi dışarı oynamaya çıktı. Ben o sırada alt kattaki çalışma odamda bulunuyordum. Karımın çığılığıyla yerimden fırladım. Dışarı çıkar çıkmaz Keith'i karımın kucağında acılar içinde kıvranırcan buldum. Arkadaşlarıyla gürleşirken kolunu fena halde burkmuş, belkide kırmıştı. Hemen arabaya atarak birkaç mil ötedeki aile doktorumuza götürdüm. Dr. Pedolnick, çocuğun koluna bir bakışta, «Bu, benim müdahale edemeyeceğim kadar ciddi görünüyor.» dedi ve Arlington'daki Anderson Ortopedi Hastanesine telefon etti. Bir cankurtaran istedi. Dört mil ötedeki hastaneye gelir gelmez bizim küçük ya-

ramazı hemen ameliyat odasına aldılar. Oğlumun koluyla ilgilenen dört doktordan birinin belirttiğine göre kangrenden kolu kaybedebilirdik. Çünkü alt kısımlara kan gitmiyormuş. Ameliyata başlarken kolu kurtarabileceklerinden emin bile değildiler. Fakat dört saat süren ameliyattan sonra, oğlumun kolunu kurtardıklarının müjdesini doktorlardan biri verdi. Hemen değilse bile, kısa bir süre sonra şunları da ilâve ettiğini çok iyi hatırlıyorum : «E-

ğer hemen getirmeseydiniz, iş işten geçmiş olacaktı.»

Keith bugün dâvâ avukatı olarak işine devam etmektedir. Kolunun yukarı kısmındaki adalesinden bileğine kadar uzanan ameliyat izine rağmen kolunu tam olarak kullanabilmektedir.

Fakat, o gün benim işe gitmeyip evde kalmamı söyleyen sese kulak asmasaydım, oğlum hayatının sonuna kadar tek kolla idâre etmek zorunda kalacaktı (FATE'den)

—oOo—

Astral Uyarıcı

● Nadine Thompson

1976'nın sonbaharında en küçük oğlum Doug ve karısı öyle mütâd dışı bir deneyim geçirmişlerdi ki, o olaydan sonra düşüncü tarzları tündüden değişmişti. Hayatında ilk kez o zaman Doug, bir 'öte âlem' inancını elde etmişti.

Özellikle 1965 ilâ 1970 yılları arasında bol miktar da şuurlu astral seyâhat yapardım. Bunlardan bir kısmı da oğlum Doug'te ilgiliydi. Benim bu çalışmalarımın gerçekliğini hiç bir zaman kabul etmemişti ama ben yine de onun tereddütlü olduğundan emin bulunuyordum.

O günün akşamına Doug ile karısını akşam yemeği için dâvet etmiştim. Yapabildiğim kadar son derece güzel yemekler hazırlamıştım. Akşam üzeri 5'de gelmeleri gerekiyordu.

Gecikmeleri üzerine ak-

şam 7'ye doğru telefonla aradım cevap veren yoktu. Sosyal bakımdan oldukça aktif bir aile oldukları için hemen aklım : benim davetimin tarihini unutmuş olabilecekleri geldi O gece onları düşünerek biraz da üzülerek yattım. Zira yemekten başka, yeni taşınmış olduğumuz evimizle de onlara göstermeyi çok istiyordum.

Gece yarısından sonra 2' de telefon çaldı. Gecenin bu saatinde kim olabilir acaba diye düşünerek, ahizeyi kaldırdım. Doug arıyordu. «Anne», dedi, «Senin yemeği unutmuş olduğumuz için çok üzgünüm.» Uykulu uykulu, 'Zararı yok evlâdım ben unuttuğunuz tahmin etmiştim zaten' diye cevap verdim. Fakat Doug konuşmasına sesi biraz daha heyecanlanarak devam etti: «Anne, karım

(Devamı Sayfa 25'de)

Ruhsal Tebliğlerden ANALİZLER

Enerjinin Öz ve Cevherde Faal Halde Bulunuşu ŞUUR'dur

1 Mayıs 1970 günü. «Sâdıklar Plânı» takma isimli ruhsal kaynağa, hepimizin zor kavrayacağı bir sual sorulmuştu. Kısaca soru şuydu :

— Varlık kozmogonisinden (1) bahsedilirken şu sıra zikredildi: ÖZ, CEVHER, ŞUUR ve ŞUUR SAHALARI... Bunlardan ŞUUR'un açıklanmasını rica edeceğiz.

Şüphe yok ki, Kadir-i Mutlak olan ALLAH, önce ÖZ'ü yaratmıştır. Bu ÖZ, bütün kâinatları kendinde meczetmiştir (2). Enerji, vasıta ve varlıktı. ÖZ'ün enerji vasfı, Mutlak olan ALLAH'ın bizaatihi (3) meydana getirmiş olduğu kâinat ışığı veya enerjisidir. Bu enerji, her şeyin mebdai (4) ve her şeyin esasıdır. Onun varlık kâinatında zuhuru (5), ancak yaratılışla ortaya çıkar. ÖZ, budur.

CEVHER ise, bu ÖZ'ün kendi dışında teşekkül ettirdiği ve kâinat maddesinin enerjisine mukavemet edebilecek daha yüksek bir enerji teraktimüdür (6).

ŞUUR'a gelince; ŞUUR, gerek ÖZ'de, ki, gerek CEVHER'deki bu enerjinin aksiyon (7) halindeki tavrıdır (8). Ve böylece aksiyon halindeki tavrılanma, yani maddeye karşı bir vaziyet alma, kendiliğindenlik, bizatihi olmaklık, bilgiyi kullanma kudret ve selâhiyetinin bir yerde toplanması, böylece ŞUUR dediğiniz bir yeni mekânı teşkil eder. O halde ŞUUR, umumî mânâsı ile ÖZ'ün ve CEVHER'in enerjinin, madde kâinatı karşısındaki aksiyon halinde faaliyeti neticesinde ortaya çıkan

bir tavrılanmadır. Bu tavrın neticesinde aksiyon mevzuunun ve mekânının bilgisi tahaddüs (9) eder. Sizin, bu ŞUUR'u idra, kiniz mümkün değildir. Fakat bilmenizde — bu kadar bilmenizde — faide vardır.

İşte ŞUUR SAHASI, böyle bir aksiyonun neticesinde meydana çıkar. Dolayısıyla bu ŞUUR SAHASI, ÖZ'den CEVHER'e, CEVHER'den bir tavrılanma ile SAHA'ya intikal eden değişik karakterdeki enerjilerin, ihtizazların (10) bir dalgalanması, muhtelif mekânlardaki yerleşmesidir. ŞUUR SAHASI'nın mekânı bir kaç yönlüdür. Sizler, mekânı da tasavvur edecek kadar değişik bir tahayyüle mâlik bulunmadığınız için, ancak mekân olarak maddi ve perispirital (11) mekânları anlayabilirsiniz. Bu kadar,

— Teşekkür ederiz, Efendim.

— Bu noktada sormak istediğiniz başka husus var mıdır?

— Efendim, ŞUUR'un bir tavrılanma bir oluş hali olduğu zikredildi. Bunun bir mekân teşkil edebilmesi hususunu biraz daha açmanızı rica edeceğiz.

— Mekân teşkil etmek, sizin lügâtçenizdeki bir takım buutların keşiştiği nokta tarzında ifade edilmemiştir

ENERJİ'de MEKÂN. Sız, ilk defa böyle bir ifade ile karşılaşıyorsunuz. Önce de söylemiştik, ŞUUR, bir enerjinin aksiyon halindeki tavrılanması idi. ENERJİNİN MEKÂN bulması, o enerjinin bel'î bir ihtizaz seviyesinde kalması demektir. Ve

bu ihtizaz seviyesi o kadar geniş ve ihtah (12) bir seviyedir ki, o enerjinin içerisinde bir kaç buut belirebilir. Demek ki, enerjinin bir ihtizaz seviyesinde kendini izhar (13) etmesi, enerjinin bir mekân halini ifade ediyor. Bu ihtizaz, çok değişik durumlar gösterebilir. Meselâ, sizin mekânınızda, yani buutlarımızın keşiştiği, üçlü olarak keşiştiği noktada — ki, sizin hasseler dünyanızdır — hasselerinizle idrak ettiğiniz maddi mekândır. Buradaki ihtizazın değişimi, bir ilâ milylarla ifade edilemeyecek derecede yüksek bir varyasyon (14) izhar eder. Bu, sadece buutlarınızın üçlü olarak bir noktada keşişmesinden mütevellit (15) bir görünüştür.

Şüphesiz hasselerinizle (16) tanıdığı niz bir âlemin, hasseler dışı vibrasyonları da, ihtizazları da mevcuttur. Ve bunlar bir hayli sayıda kendini gösterir. O halde, enerjinin mekânı, size göre kaba maddenin en ilkel yapısından başlama ve sizin şuur sahanızın en kaba taraflarına; fakat mekânınızın, maddi mekânınızın en soyyal tarafı olur. Oraya kadar uzanan bir açı içerisinde kendini gösteriyor, demektir. Aynı enerji başka bir mekâna inkılâp (17) ettiği zaman, onun en kaba noktası, sizin en ince noktanız gibi bir başlangıç teşkil edebilir. Ve böyle mekânlar mevcuttur.

Bu bilgi, bize de daha YUKARI'dan verilmiştir. Biz, enerjinin bu tip bir mekânı teşkil edişinden hâsıl olmuş neticelerle karşılaşmadık. Yani, müşahade etmedik. Yani, hâletiniz (18) bu hususta mevcut değildir. Fakat, sorunuzun cevapsız kalmaması için bu bilgi bize de YUKARI'dan verilmiştir.

Bu kadar,

— Teşekkür ederiz. Efendim. Müsaade ederseniz bir kaç sorumuz daha var :

Geçen celsede, «Beşer, varlığın özünü teşkil eden esas, insan varlığının özünü teşkil eden esasla birleşirler.» dindikten sonra, «Beşer, tekâmül vefiresine uygun olarak kademeli tarzda tâdilâta (19) boyun eğer. Bu tâdilât, insan prototipinin

özünü kendi bünyesinde teşkil edinceye kadar devam eder.» denmişti.

— Evet,

— Mademki özlerde yaratılıştan bir ayniyet (20) vardır...

— Evet,

— Sonradan insan prototipinin özünü kendi bünyesinde teşkil etme hâli ne demektir?

— Bu sorunuzun cevabını biraz önce verdik. Tekrar edelim:

ŞUUR bahsinde, onun, enerjinin aksiyon halinde tavrılanmasıdır, demiştik. Bu, ŞUUR'un enerjitik bir tarifi oluyor. O halde, beşer varlığının özünden cevherine intikal eden enerji, şuurundaki enerji değildir. Şuurdaki enerjinin aksiyon haline döntüştü ve tavrılanması, insan prototipi ile beşer arasındaki farkı teşkil eder. O halde, beşerin tekâmülünden maksat, bu tavrılanmanın aksiyona en uygun şekilde iltihak (21) edip, enerjinin mekânının yükselmesi demektir, mekânının değişmesi demektir. Beşerdeki enerjinin aksiyon halindeki görünüştü insan prototipinin aksiyon halindeki görünüşü — şüphesiz her ilisi de şuurda teşekkül ediyor — birbirinden farklıdır.

İşte tekâmülün tedrici (22) uzantısı, şu şuur enerjisinin, şuru meydana getiren enerjinin aksiyon halinin, hem kendisinin, hem tavrının yükselmesi, incelenmesi ve nihayet başka bir mekâna (23) inkılâp etmesi demektir. Evet,

— Efendim, tamamlayıcı bir hususu arz etmek istiyorum:

Maddi yapımıza daha üstün bir kalite ve vasıf kazandırmanın, cevherin daha üstün vasıflar kazanması ile mümkün olacağını belirtmişsiniz. Nitekim deminki bilgi de bunu tamamlamıştır. Maddi yapımıza daha üstün bir karakter ve vasıf damgası vurmak nasıl olur? Bunu elde etmenin pratik yolunu veya yollarını tarif edersiniz?

— Maddi bedeniniz iki ana kaynaktan beslenir:

Biri, şuur sahaları vasıtasıyla devamlı

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

olarak bir yıkanmaya tâbi tutulur. Yıkayan, suurun enerjisidir. Dolayısıyla o enerji bedene intikâl edinceye kadar geçirdiği bütün maddî safahatı da aynı derecede aksiyone eder. Maksat, sadece bedenini ihyası (24) değil; bedene gelinceye kadar bağlı olan bütün enerji tekâsüflerini (25) de seyyalleştirmektir. Bilindiği gibi, sizin mekânınızda enerjinin en kaba hali, en yoğun hali FORM'dur, şekildir, eşyadır. Et rafınız ve bedeniniz bunun hususî halidir.

İkinci kaynak, bizi bu maddenin birbirlerini mütekebilen (26) ve müteselsilen (27), devamlı olarak tesir altında bulundurmaları ve müessiriyetin hiç ardi kesilmeden devam etmesinden mütevellittir. Yani, her şey kendi kendine ve kendinin gayrisine devamlı olarak tesirde bulunur.

Öyleyse siz, bedeninizi ihya etmek, bedeninizi mükemmel kılmak, yani vasıtanızı en uygun, en verimli hale getirmek için, iki ana noktayı adamakıllı an'lamak ve talim etmek mecburiyetindedesiniz.

Birincisi, şu halinizde iken, sizin için mümkün olan suur zenginliğinizi, yani suuri muhtelif enerjilerinizi kullanabilmek.

İkincisi, bedeninizle alâkalı olan en tabîi maddî vibrasyonları ve kaba enerji leri yerli yerinde kullanmaktır.

Bu kadar,

— Bir sorumuz daha var :

Beşer, diğer, daha aşağı kademelerde ki varlıklardan sübjektif ve objektif olarak üç vasfı ile ayrılıyor, denmişti. Zekânın bir imajı, ve aktivite yaratan bir güç olarak tanıdığımız DÜŞÜNCE, bu üç vasfı arasına girmez mi? Çünkü biz, düşünceyi, dördüncü buuta ait bulunan bir unsur olarak düşünmekteyiz. Düşünce hakkında bize bilgi vermeniz mümkün müdür?

— Düşünce, suurun enerjistik faaliyetlerinden birini teşkil eder. Hani, aksiyon haline döndükten sonra tavırlanır, demistik. İşte bedene bağlı öz şahsiyetinizin, beden içerisindeki tavırlarından biri, düşünce tarzında kendini beyan eder. Ashında

düşünce, bir enerjinin, alfabetik olarak sıralanmışdır. Şu mânâda ki bu alfabetik sıralanmış, sizin bedenli olarak aksiyon sahanızın icap ettirdiği bütün şartları yerine getirir. Yani, siz düşünürken, düşünceniz, muayyen kanallar ve kalıplar içerisinde bir silsile takip etmek suretiyle meydana gelir. Fakat, buradaki alfabetik sistem değişmiştir. Artık başka bir tarzda, yüksek suurunuza ait enerjinizin tavırları meydana gelecektir. Böylece düşünce, bilginiz buut kalıpları içerisinde bulunmaz. Çünkü o, doğrudan doğruya suur enerjisinin bir tavrıdır. Aksiyondan müevvelat bir vaziyet alışdır. O, bugün bütün bedeni faaliyet sahanızı kaplamış ve orada münhasırmış (28) gibi görünmesine rağmen, aslında kaynak olmak itibarıyla daha yüksektir. Ve sizi başka enerji mekânları ile irtibatlı kılar. Ve siz böylece, bir medyum vasıtasıyla bilgi alır, kendi kendinize ilham alır, vahiy alır ve kozmik plânların ve ruh plânlarının size nasip etmiş olduğu enerjiyi alırsınız. Bilerek veyahut bilmeden. Bilerek aldığınız enerji, umum enerjinin binde biri mesabesinde (29). Ne yazık ki, binde biri mesabesindeki bu enerjiyi bile binde biri nispetinde kullanmak gücünüzü gösteren varlık (dahi) azdır.

Bu kadar, Başka sorunuz var mı?

(Başka suallerin cevaplarını gelecek sayımıza bırakalım...)

Bu bilgileri anlamak ve idrakine varmak, kuşkusuz ki bizlere, tekâmül yolunda çok ileri ve hızlı adımlar attırabilir. YUKARI'nın amaç ve maksadı da bu olduğu için bu bilgileri lütfediyorlar ya!...

Bu bilgilere mütevellat olmak — hangi yoldan olursa olsun — bir hak edişin sonucudur (Hak edişle ilgili yazımızda, bu hususları da anlatmağa çalıştık... M. S.). Bütün mesele, bütün sorun, bu hak edişin liyakatli de olabilmemizdir...

- (1) kozmogoni : evrenin, varlığın yaratılış sistemi,
- (2) meczetme : kendine katma, kendinden bir parça haline getirme.

- (3) bizatiht : kendiliğinden.
 (4) mebdе : başlangıç, kaynak.
 (5) zuhûr : ortaya çıkış.
 (6) terâküm : bir.kme.
 (7) aksiyon : eylem, iş, etki; enerjinin açığa çıkması.
 (8) tavir (tavr) : davranış.
 (9) tahaddüs : yoktan olma, sezgi.
 (10) ihtizaz : titreşim.
 (11) perispiritual : en kabadan en inceye uzanan seyyal bir ortam.
 (12) ihatalı : kapsamlı.
 (13) izhar : belli etme, gösterme, ortaya koyma.
 (14) varyasyon : çeşitlilik, türlü'lük, değişiklik.
 (15) mütevellit : doğan, çıkan, hâsıl olan, oluşan.

- (16) hasselerimiz : beş duygumuz.
 (17) inkılâp : yeni hâl; devrim, değişme.
 (18) hâlet : ruhsal durum.
 (19) tâdilât : değiştirme.
 (20) ayniyet : benzerlik, bir olma.
 (21) iltihak : katılma, birleşme.
 (22) tedricî : yavaş yavaş, ahenkli.
 (23) mekân : yer, ortam.
 (24) ihya : diriltme, canlandırma.
 (25) tekâsûf : yoğunlaşma, koyulaşma.
 (26) mütekabilen : karşılıklı olarak.
 (27) müteselsilen : bir sıra, bir silsile, bir şey izleyerek.
 (28) münhasır : özel, her yandan sarılmış, yalnız ona ait.
 (29) mesabe : derece, kadar.

Astral Uyarıcı

(21. Sayfa'dan Devam)

ve ben seni bu gece yatağımızın başucunda dikilirken gördüm. Her ikimiz de uyandık ve senin, 'Akşam yemeğine gelmeyi unuttunuz, Doug.' dediğini işittik. Gerçekten de çok korktuk.»

Bu olayda şuurlu olarak beden dışı bir deneyimde bulunduğumun farkında değildim ama kuşkusuz, ıykuya dalmadan önce oğumu ve yemeğe gelmeyişlerini düşünüyordum.

O gün bu gün, Doug ve

karısı başlarından geçen bu olayı herkese anlattı. Ben belli ki bu olay onlar için 'öte.âlem'le ilgili esası bir delil olmuştu. Fizik bedenimizden başka bir de 'eterik' bedenimizin bu'unduğuru bu şekilde öğrenmiş oldular. (FATE'den)

YÜCE AKLIN ERDEMİ

(TAOİZM)

Yaratmak ve geliştirmek, kendine mâl etmeden yaratmak,
hiç birşey beklemeden davranmak, zorlamadan yönetmek,

işte en yüksek erdem budur.

75. TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

HERMETİZM

M. HALÛK AKÇAM

Nyaya öğretisi ise bilgi teorisi üzerinde durur. Bu ekolün kurucusu Gautama'ya göre Kanada'nın tabiatı analiz edışı ancak mantiki bir sistemle mümkündür. Bu sebeple bize intikal eden bilginin nasıl ve nereden geldiğini iyi bilmek lazım. Bilgiyi alış şekli dört yoldan olmaktadır: Pratyaksa (beş duyu ve sezgi), Anumana (dolaylı anlam), Upamana (mukayese), Sabda (isimlendirme).

Biz herhangi bir şeyi beş duyumuz vasıtasıyla idrak ederiz. Beş duyunun yeterli olmadığı yerlerde de sezgi yoluyla. Bunlara ait idrak bazen tam olmayabilir, bu durumda muhakeme yoluyla bir anlam kazandırmak gerekmektedir. Mukayese ise elimizde ilk başvurulacak yol oluyor. Bilinen mantiki kıyas metodları dışında Nyaya ekolünün getirdiği değişik bir usul de, tefrik etmekte kullanılan Sabda metodudur. Her kavramın, şeklin veya cismin bir ismi olduğundan, bu isim ve telaffuz şekli bize o şey hakkında bir malumat verecektir. Batı dünyasından bu özelliğinden dolayı Nyaya ekolünün bilgi teorisi oldukça farklılık gösterir.

Nyaya öğretisi zamanla Vaiseşika ile birleştirildi ve gitgide Vedanta ekolünün metafizik ağırlığı altında önemini kaybetti.

Samkhya öğretisini ortaya atan Kapila başlangıçta Upanişad'larda öne sürülen idealist tekcillğe karşı çıkarak, tanrı kavramını devreye sokmadan kainatı sentetik olarak incelemiştir. Bir bakıma tanrısız düalizm olarak kabul edilebilir bu görüş. İki esas vardır: Prakriti ve Puruşa, Prakriti, evrensel şuuruz prensiptir ve tabiatı oluşturur. Bu özelliğinden dolayı da devamlı olarak değişime tabidir. Prakriti üç değişken (guna) ile belirlenir. Bunlar, Sattva, Rajas ve Tamas olarak bir denge halinde ise, ortada hiçbir belirti yoktur. Ancak, bu üç değişken faktör

hiçbir zaman denge halini bulamadığı sürece tabiattaki şeyler ve hadiseler zuhur etmektedir. Prakriti'nin bu denge durumunu bozan da Puruşa oluyor. Puruşa, öz şuur olan aklî prensiptir. Kapila'ya göre Puruşa sonsuzdur, bağımsızdır, sabittir. Puruşa'nın saf şuur olması ve buna karşın Prakriti'nin şuuruz oluşu, ilişkinin doğmasına yol açmıştır. Bu ilişkiden dolayı tabiatın görünen gelişimi ortaya çıkmış oluyor.

Prakriti'yi oluşturan üç guna şu özelliktedir: Sattva, ışığı, bilgiyi, akli ve hisleri belirleyen prensiptir. Rajas, mücadelecilik faaliyeti belirler. Tamas, tutukluğu, baskıyı, pasifliği ve menfiliği belirler. Bir başka açıdan; Sattva idrak ve tefrik edilecek özelliktir, Tamas bu idrak yolunu kapayıp örten engel perdesidir, Rajas da engelleri ortadan kaldırıp idrak yolunu açmak için gerekli aktivite veya güçtür. Rajas olmadıkça Sattva ile Tamas arasındaki bağ kurulamaz. Bu fikri Platon'un thumos, epithumia ve logistikon üçlüsünde de bulmak mümkündür.

Puruşa'nın Urakriti'ye tesir etmesi ile önce Buddhi veya Mahat denilen ilk değişim ortaya çıkar. Buna evrensel akıl diyebiliriz, fakat asıl anlamı Puruşa'nın Prakriti üzerindeki ilk intibadır. Bu intiba'dan sonra ikinci değişim olarak Ahankara belirir. Burada ferdiyet kesbetme hali oluşmaktadır. Bu halin Sattva faktöründen Manas ortaya çıkar. Manas, idrak ve akıl anlamını taşıyor. Aynı halir tamas faktöründen beş süptil element ve beş kaba element oluşur. Bu elementler önce süptil bedeni sonra da kaba bedeni meydana getiren yapı taşlarıdır.

Puruşa'nın tam olarak anlaşılması oldukça güç bir meseledir. Semitik anlamı ile Ruh kavramı Puruşa ile eşdeğerli değildir. Hayeh, Neşamâ, Rûh, Nefes olarak dört tesir âlemine

atfedilen semitik kavramlar Samkhya'nın Prakriti ortamındaki safhalarda ancak incelenebilir. Bazen Puruṣa için tanrısal bir cevher olduğu da iddia edilmiştir, bu ise tamamıyla yanlış bir yaklaşım oluyor.

Samkhya öğretisinin Aryan öncesi İndus medeniyetinden arta kalan bilgilerden oluşturulduğu bilinmektedir. Bu medeniyetin bıraktığı izlerden görülüyor ki, Semitik dinlerde mütemadiyen empoze edilmek istenen ilâh fikri ve ilgili sistematik bu kültürde yer almamıştır. Biz burada herhangi bir kutsal inancın zedelemek niyetinde değiliz, ama «semavi dinler» ile belirli bir düşünce biçimine mecbur kalmış kişilerin bilhassa uzak - doğu düşünce sistemine uyum sağlaması imkansız oluyor. Eğer bir öğreti bizim sistemimize ters gibi görünüyorsa, eksikliği mutlaka o öğretinin içinde değil de bazen kendimizinkinde aramak daha verimli olabiliyor insan için.

Puruṣa ile Prakriti'nin tam bir tarifini yapmak bizim açımızdan mümkün değildir. Zira, Puruṣa'nın Prakriti'deki meydana getirdiği değişimlerin bir neticesi de biziz. Tamam faktörünün oluşturduğu sınırlı vasıtaları kullanarak, yine aynı faktörün meydana getirdiği tabiatın engelleri içinde bulunarak biz kendimizi bir canlı (Jiva) olarak mütalaa ediyoruz. Asıl varlığımızı idrak edebilmek için bedenimizin ve tabiatın engellerini aşmamız gerekmektedir.

Karman kanununa tabi olarak Samsara çemberine kapılmış insanların fizik bedenleri ve çevrelerindeki dünya, aslını bilmesine engel olmaktadır. Aslında fizik ortama yönelmiş benliğimiz (jiva) bizi gerçek benliğimize (atman) yönelmekten alıkoymuyor. Burada müessir olan faktör cehalettir (avidya). Cehalet, insanın dikkatini fizik ortamın temas unsurlarına iterek, gerçek benliğini sahte benliğinden ayırdememesine sebep olur. Bu tefrikten yoksun olan kişi, daima dünyanın kaba elementleri arasında bocalarken, sahte benliğin dürtüsüyle kendini ıstırabın kucığına atmaktadır.

İstırab ve acılarla dolu hayatı boyunca insan kurtulayım derken sahte benliğinin dürtülerine kapıldıkça, kendi karma'sını daha ağır ve yoğun bir hale getiriyor. Bu karma da

onu samsara çemberine büsbütün sıkıştırmaktan başka bir işe yaramamaktadır.

Burada insanın tekamülündeki cehalet faktörünün rolü açıkça belirlenmiştir. Bedenin arzuları kör bir koşucu gibi, aklın muhakemesi ise felçli bir düşünür gibi insanı perişan eder. Bu durumdan kurtulmak için, felçli adamı kör koşucunun omuzuna oturup ona yol göstermesini sağlamak lazım. Kurtuluşun ilk adımı, kişinin asıl gerçek benliğinin farkına varmasıyla başlar.

Kurtuluşun yolu İndus havzasında çoktan bulunmuştu. Ama sistemli olarak tekrardan ele alınışı Patanjali ismindeki bir bilge kişi tarafından sağlandı. Yoga ismi verilen bu öğretiyi bugün ancak onun yorumuyla ve sankrit lisanından öğrenmek zorundayız. Bu sebepten, kurtuluşun yolu mutlaka Patanjali'nin derlemiş olduğu Yoga vecizelerindeki gibi olmayabilir. Ama en azından, bu öğreti emin ve denenmiş olması bakımından özellikle dikkate alınmalıdır.

Yoga, isminden de anlaşılacağı üzere, başıbozuk giden iki şeyin arasında bir uyum sağlayıp doğru yolu tutturaktır. Eğer bir tarlayı sürmek istiyorsak, bize verilen iki öküzü birer boyunduruk takıp koşumlarımız önce. Öküzler kendi başlarına o tarlayı süremezler, kontrol eden birisi olmazsa. Bizim öküzlerimiz de aklımızla bedenimizdir. Zihin faaliyeti ile beden faaliyeti kontrol altına alınmazsa, etrafımızı kuşatan hayal âleminden sıyrılıp asıl benliğe giden yolu bulabiliriz. Atman'a ulaşmak, daha doğrusu insanın asıl benliğinin farkına varması kurtuluş yolunun ilk kapısıdır.

Yoga öğretisinin gayesi tanrıya kavuşmak veya onunla birleşmek filan değildir. Zaten bir tanrı kavramını Yoga'nın özünde göremiyoruz. Yogi'nin ilgilendiği şey tanrı değil kendisidir. Asıl benliğini bulmaya çalışmaktadır, daha sonra onun ötesini. Bu bakımdan, kişinin henüz kendini bilmez bir haldeyken, bir de kalkıp tanrıyla uğraşması cehaletin en tipik belirtisi olarak kabul edilmektedir. Bütün bu dini kavramların kökünde insanın cehaleti yatmaktadır. Dünyevi arzulara esir olmakla, dini akidelerin maşası olmak arasında bir fark yoktur. Kişinin asıl gören

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

gözü açılmadıkça, ister zevk-ü safaya dalsın, isterse ibadet için bir ilahın önünde yalvar-sın, hiçbir değişiklik olmaz ve uykuda olanın rüyaları yine devam eder.

Patanjali'nin Yoga - Sutra'larını incelediğimizde kısaca şunları görüyoruz : «Yoga, zihin faaliyetinin veya düşünce dalgalarının kontrol altına alınmasıdır. Ancak bu sayede kişi tabii haline ulaşabilir. Aksi takdirde kişi kontrolsüz zihin faaliyetinin esiridir. Beş çeşit zihin faaliyeti vardır : doğru kavramlar, yanlış kavramlar, hayali tasvirler, uyku, hafıza. Bunlar disiplinli bir çalışma ve nefse hakimiyet ile kontrol edilebilir. Çalışmanın başlangıcında sadeliğe yöneliş, kutsal metinleri okumak ve kendini doğru yola adanmak gelir. Ancak böylelikle aydınlanmamızı önleyen engelleri ortadan kaldıracaktır. Bu engeller : Cehalet, bencillik, ihtiras, nefret, yaşama arzusu- dur. Tefrik etmesini bilen biri için hayatın getirdiği tecrübelerin hepsi hüsrandır. Çünkü insan bu tecrübelerinde hep vasıta ile gayeyi birbirine karıştırmıştır. Bunun sebebi de cahil oluşudur. Cehaletten kurtulan bunları ayırdetmesini bilir. Bunun için şu yedi aşamadan geçmek lazımdır :

1. Yama. Başkalarına zarar vermemek, yalancı olmamak, çalmamak, boşboğaz olmamak ve açgözlü davranmamak.

2. Niyama : Safiyet, temizlik, haddini bilmek, tevekkül, riyazet, kutsal metinleri okumak ve doğru yola yönelmek.

3. Asana : Rahat, sakin, sağlam ve sabit bir oturuş seçerek dış ve iç tesirlerden uzaklaşmak.

4. Pranayama : Nefes alış, tutuş, veriş ve tutuş ritmini belirli bir düzene sokup ışığı örten engeli kaldırmak.

5. Pratyahara : Zihni dış dünyanın tesirlerinden uzak tutup hislerin dünya ile olan bağını kopararak iç dengeyi tesis etmek.

6. Dharana : Dikkatini bir şeyin veya bedendeki bir çakranın üzerine teksif etmek.

7. Dhyana : Dikkatin teksif edildiği bu şey veya çakra ile zihin faaliyeti arasında kesintisiz bir bağ kurarak, düşünce dalgaları ile o şey veya çakranın sempatische olmasını sağlamak.

8. Samadhi : Bu sempatisasyon bağından faydalanarak, dikkatin teksif edildiği şey ve-

ya çakranın gerçek anlamını, düşünce dalgalarını durdurarak zihne bir aydınlanış biçiminde intikal ettirmek veya zihni bu aydınlığın içine sokmak.

İlk beş aşama hislerin üzerinde bir hakimiyet kurulması için gerekli ön safhadır. Asıl işlem son üç aşamada olur ve bu yoldan direkt olarak bilgi alınır. Bu samadhi aşamasında eğer şuurlu aydınlanışın etkilerini de kontrol altına alabilirse, zihin tam bir sükünete kavuşur. Bu durumda zihin ile aydınlık aynı seviyededir ve yogi'nin zaman, mekan ve cisim ile ilişkisi kalmamıştır. Bu gerçek samadhi halinde yogi istediği bilgiyi alabilir, gerekli gücü sağlayabilir.»

Patanjali'nin Yoga - sutra'ları bize Raja - Yoga'yı öğretmektedir. Raja - Yoga kişiyi gerçek saniadhi noktasına kadar getirmekle en üstün öğretisi olarak kabul edilmiştir. Bundan başka özel bir sahada yapılan çalışmalar, sahanın cinsine göre değişik bir yoga pratiğini gerektirmektedir. Bunların içinde en önemlisi süptil beden üzerinde yapılan çalışmalara yönelik Laya - Yoga ve Kundalini - Yoga ile majik çalışmalara yönelik Mantra - Yoga ile Tantra - Yoga olmaktadır. Hatha - Yoga tantrik bir gaye ile beden üzerinde tam hakimiyet sağlamak amacıyla yapılır. Bunların yanında Jnana - Yoga bilgi üzerinde, Karma - Yoga e'fal üzerinde, Bhakti - Yoga iman üzerinde kontrol ve uyum sağlanması için yapılan çalışmaları belirler.

Batı dünyasında Yoga konusu her ne kadar aşırı bir ilgi çekmişse de, Yogi veya Yogi'ni olduğunu iddia edenlerin çoğu teknolojinin getirdiği otomatik hayat düzeninden insanın stress altında bunalan kişilerdir. Bu bunalıma çıkış noktası olarak Yoga'yı seçmiş olanlar genellikle kendi kendini tatminden başka bir şey yapmazlar. Ayrıca, Hatha - Yoga'yı da bir çeşit mistik beden eğitimi olarak kabul edenler vardır ve tantrik hiçbir hedefi olmayan beden hareketleri ve ritmik teneffüs ile sıhhatli kalmayı gaye edinmişlerdir. Bu gibi faaliyetlerin hermetik açıdan hiçbir kıymeti yoktur. Mamafih, Paramahansa Yogananda (1893 - 1952) özellikle Amerika'da Kriya - Yoga'yı tanıtmakla sosyal bir hizmette bulunmuş sayılır. Ayrıca, Beatles grubunun Hindistan'a giderek meşhur et-

tiği Maharişi Maheş Yogi tarafından lanse edilen Transandantal Meditasyon ile hermetizmin ilgisi olmasa bile, bu adamın gayretleri sonunda batı dünyasında gençlerin gösterdikleri rağbet, psikologlar için yepyeni

bir araştırma sahası açmış oldu. Kezâ, Zen modası da batıya ikinci harpten sonra yayıldığına, Beatnik akımının ve egzistensiyalizmin etkisinden kurtulamamıştı.

Söze Gelenler

(19. Sayfa'dan Devam)

araçların ince duyarlılıkları hepimizin havsalasına, aklına sığacak cinsten olaylar değildir. Ama bunların gerçekliklerini inkâr da edemiyoruz...

Spiritüel olayları ve cereyan tarzındaki incelikleri, şaşmazlıkları da, duyarlı elektronik araçlarımızın gerçek oluşları gibi kabul edebilmemiz için Spiritüel Literatürü tetkik etmemiz ve anlamağa çalışmamız gereklidir...

«Kendini bil! İçine dön!» gibi önemli öğretilerin anlamları, ruh ve madde o'lan insanın, maddesini bilmeğe çalışıp, ruhunu öğrenmeğe tanımağa yönelemediği sürece anlaşılmağını koruyacaktır. Kendini, salt madde sanan insanın, bu kendini bilme çabası ne ola ki!?. Asıl ebedi olanın, sonsuzluğa dek yaşayacak olanın, aşkın, maddesinde tezahür eden ruhu olduğundan habersiz insan, içine dönse ne bulacaktır ki?!. Fâni oluşunu, bedeninin ölümlüyle zorunlu biliyor... Fakat, bâki olan bir ruh sahibi, asıl kişiliğinin temsilcisinin bu ruhu olduğunu bir türlü bilemiyor, kabul lenemiyor!...

Maddenin teknolojisini zirvelere çıkardık! Ve daha da çıkarıyoruz!... Bu, fâni olanın teknolojisi... Ya ebedi olanın teknolojisi nerelerde? Herha'de şu dünyamızın üzerinde birer avuç serpilmiş ruhçu

toplulukların varabildiklerinden ilerilerde değil...

Bir an için düşünelim:

Hiç değilse yeryüzünde aydın sayılan bütün kişiler, maddesinin teknolojisi düzeyinde ruhunun da teknolojisini biliyor, diyelim. Toplumlara yön veren bu kişiler, başlarına gelen her olayın, her türlü hak edişin, kendilerinden dolayı olduğunu bilirlerse, bütün insanlarıyla dünyamız değişir mi, değişmez mi? Bu karışıklıklar, bu yeryüzü vahşeti sürer mi, sürmez mi?...

**ARAŞTIRMACILAR ve
BİLİM ADAMLARINA**

Çok az sayıda ve İngilizce olarak bastırılan
THE GREAT ENIGMA OF SCIENCE

**VISIBLE
LIGHT**

**THE CREATIVE FACTOR OF GRAVITY
AND LIMITLESS SOURCE OF ENERGY**

By
MUZAFFER SUAR

GENERAL SYSTEMATY AND STRUCTURE OF
MATTER CONVERTIBILITY OF LIGHT PHOTONS
AND PHOTOSYNTHESIS DIRECT PHYSICAL
RELATION BETWEEN LIGHT AND GRAVITATION
THE PRINCIPLE OF A LIGHT CONVERTER OF A
SPACE SHIP

(500 TL.) ödemeli isteme:
Muzaffer Suar-Ataköy 2.Kısım H3 Blok
14/17, Bakırköy-İstanbul

Tibet'in ÖLÜLER KİTABI

Yepyeni bilgilerle dopdolu bu eseri (100 TL.) Ödemeli olarak :

RUH ve MADDE — P.K. 1157
İstanbul'dan İsteyiniz.

Başkan CARTER'in düşmanları, Waşingtonda şu alaylı öyküylü yaymaktadır: PİCASSO, EİNSTEİN ve JİMMY CARTER, bir kaç zaman ısırap yerinde kaldıktan sonra, cennetin kapısında buluşurlar. Fakat, ellerinde belgeleri olmadığı için, kimliklerini kanıtlamakta zorluk çekerler. Aziz PIERRE, bir bulut üzerine, taklit edilemeyen bir şekil çizen birincisi ne: «PİCASSO olduğunu iyice kanıtla» der. Çizdiğini görünce, «peki anlaşıldı» cevabını verir. İzafiyet teorisinin babası, çetin bir denklemi çözümler, aynı şekilde, tamamiyle kendisinin söz konusu olduğunu kanıtlar Aziz PIERRE üçüncüsüne, «Sen de Birleşik Devletlerin Başkanı o'duğuna beni iyice inandır» der. CARTER, nasıl inandırırım? diye sorar. Aziz PIERRE, işin içinden PİCASSO ve EİNSTEİN'in sıyrıldıkları gibi sıyrılmaması önerisinde bulununca CARTER — iyi ama! Bu PİCASSO ve EİNSTEİN kimdir? sorusunu sorar. O zaman Aziz PIERRE güler: «O zaman Aziz PIERRE güler:»

— Tamam, senin JİMMY CARTER olduğun anlaşıldı, haydi içeri gir, der.

Bu, meslekten yetişmiş Amerikan politikacılarının, bir fıstık tüccarı» olan güneşli bir adamı, Beyaz sarayı işgal etmiş görmekten şoke olarak uydurdıkları aşırı bir iftiradan başka şey değil'dir. Gerçekten Başkan CARTER, her halde, kendisinden önce gelenlerden hiç birinin sâhip bulunmadığı, çok geniş, olağanüstü bilimsel bir kültüre sâhipdir. Unutmamak gerekir ki Carter, Nükleer - Güdüm dalında uzmanlaşmıştır ve âlece yer fıstığı ekimini ele almak üzere, ansızın denizciliği bırakmış olsaydı, bu alanda çok büyük bir gelecek vaad edecekti.

Başkanlığa başlamasından beri, Dünya dışı yaşam şekilleriyle temas araştırma çalışmalarının geliştirilmesi için N.A.S.A. ya vermiş olduğu emirlerin isbatladığı gibi, bilimsel sorunlar'a ilgisini kesmiş değildir.

Bundan başka JİMMY CARTER, kahvaltısını yaparken okuduğu bilimsel bir dergide yayınlanan «Kara deliklere ait» bir makaleyle vakırdan ilgilennmişti. Beyaz sarayın FRANK PRESS adındaki bilimsel

Paralel Evrenlere Geçiş Kapısı :

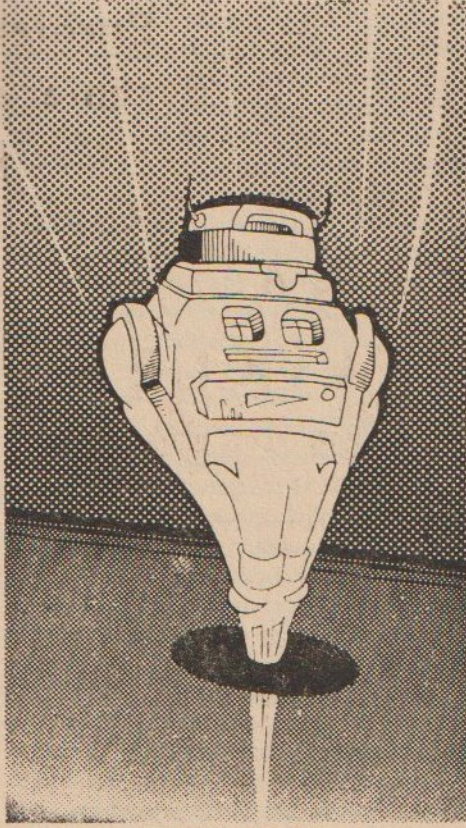
KARA DELİKLER

● JEAN - LUC BERAULT'dan
Selâmi KANIKLI

danışmanına hemen telefon ederek kendisini görmesini istedi. Başkanın sorularına yanıt vermektan âciz kalan danışman, makalenin yeterince belirtmediği «Kara delikler» e ait hiç bir şey bilmediğini kabul etti. Astronomik araştırmanın bu günkü durumuyla ilgili uzun bir konuşma sürdü. FRANK PRESS oradan şaşkın bir halde çıktı ve yakınlarına, sır olarak, Başkanın bilgileriyle kendisini hayrete düşürdüğünü söyledi.

Doğrusunu söylemek gerekirse, uzmanlardan pek azı, başlangıçta mevcut olan ve uzayın en büyük muammasını oluşturan bu kara deliklerin varlığının tüm gelişmelerini anlamaya yeteneklidirler. J. Weeler'in dediği gibi «fizikteki en büyük kriz» dir, bu...

Gerçekten, ne oldukları görülecek olan, uzayın Bermudalar üçkeni adı verilen bu kara delikler, sadece bilimin değil, fakat aynı zamanda bazı dinsel ve metafizik anlayışların da reviziyona tâbi tutulmalarını gerektirmektedir. Ayrıca, şimdiye kadar özellikle kurgu bilim amatörlerince tam bir hem hayal olduğuna inanılan, **paralel bir evrenin, bir dördüncü boyut gerçeğini isbatlamak gerekli görünmektedir.** Oysa ki, bu yaz süresince, astronomi'nin en büyük ve seçkin kimseleri, Waşington eyaletindeki SEATTLE'da toplanmışlar ve on iki gün boyunca bilgi alış - verişinde bulun-

MAKİNA - ROBOT

muşlar, kara deliklerle ilgili ipotezlerini ortaya koymuşlardır. Öyle ipotezlerdi ki, hayal bilimcilerin spekülasyonlarını mağazada kapı dışarı ediyorlardı. Söz konusu edilen esasen nedir?

Bir yıldız, büyük çapta bir atom piline, daha doğrusu patlatılması frenlenen bir hidrojen bombasına benzetilebilir. Yıl dizin merkezinde içerdiği hidrojen, bir milyar yıl esnasında Helyuma dönüşür ve böylece yıldızın kendi çekiminin etkisi altında patlamaktan ahkoyan bir enerji oluşarak, onu mekanik dengede tutar. Nükleer yakıt tükendiği vakit, yıldız büzülür ve kendi üzerine çöker, Nötronlu» denilen bir yıldızın doğmasına neden olur.

Bu aşamada, bir kaç gün içinde, güneşten bir milyar kez daha parlak bir yıldız ortaya çıkarıcı bir enerji tüketimi-

ne neden olan önemli miktardaki gaz kütleleri, uzaya çıkarlar. Bu, süpernova aşamasıdır. Fakat eğer gaz patlaması yeter miktarda olmazsa, süpernova, kendi üzerine çökmeye devam eder. Bununla beraber, hacim azalır, yoğunluk ve ağırlık sabit kalır. Bu hâl içinde, uzayın küçük bir noktasında kesinlikle, hayal edilebilen bütün her şeyden daha ağır, çekimi, her şeyi oraya düşürecek gibi olan ve ışığı oluşturan enerji taneçikleri (PHOTONS) lar da dâhil olmak üzere, hiç bir şeyin bundan kurtulmadığı bir bölge oluşur ki, işte bu bir kara deliktir.

Bir kara delik, kesinlikle görünmez durumdadır. Yıllar süresince, onların varlığı, ancak, EİNSTEİN'ın izafiyet teorisinin uygulanmasıyla anlaşılmıştır. 1972 yılında, iki yıl önce fırlatılmış olan UHURU uydusu. CYGNE yıldız kümesinden çıktığı için CYGNUS — 1 adı altında bilinen bu kara deliklerden biri tarafından yayınlanmış olan bir X ışını kaynağını yakaladı. Diğerleri vaktiyle meydana çıkarılmıştı ve astronomlar sadece bizim galaksimizde kara deliklerden bir milyondan fazla olduğunu tahmin etmektedirler.

1974 yılında Kaliforniyanın LAWRENCE LİVERMORE laboratuvarının bir fizikçisi olan LOWELL WOOD, bir kara delik tarafından yayınlanan enerjinin yakalanması olanağının bulunduğunu bildirmiştir. Ona göre, bir kara deliğin çevresinde yörüngeye oturtulan fakat, onun tarafından çekilmemesi için, akla yakın bir mesafede bulunan bir uzay aracı, deliğin girişini, termo nükleer füze atışlarıyla bombardıman edebilir. Bombalama, öyle bir ısı yüküselişine neden olacaktır ki, enerji, arzın üzerinden yakalanabilen mikrodalgalara dönüşecektir. LOWELL WOOD'a göre bu, ebedi bir enerji kaynağı olacak ve mümkün olan en ucuz fiyata mal olacaktır. JOHN WHEELER bu hususta çok daha uzaklara gitmektedir. O zamanda, kara deliklerin yakınında, çok basit bir biçimde enerji elde ederek gelişecek olan Dünya Kolonileri düşünülmektedir.

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

Büyük sorun, emilen maddelerin nereye gittiklerini bilmektir. Hiç bir teori, emilenlerin, kara deliğin içinde nasıl kaybolabildiğini açıklayamamaktadır. Bundan dolayı uzmanlar, onun, kaybolduğu yerde, başka zaman ve mekânın noktalarında, sanki hiç yokdan yaratılmış gibi, birdenbire yeniden görünerek ortaya çıkacağını kesinlikle bildirmektedirler. Başka kimseler de onun, kuşkusuz haklarında hiç bir bilgimiz olmayan paralel bir evren içinde, yeniden ortaya çıkacağını iddia etmektedirler. Bu hâle göre kara delikler, dördüncü buut üzerinde bir çeşit açık kapı olacaktırlar ve esasen bundan dolayı da onlara, «uzayın Bermudalar üçkeni» adı takılmıştır.

Yine başka kimseler, kara deliklere tekabül eden «Ak deliklerin» bulunduğu üzerinde direnmektedirler. Berikiler tarafından emilmiş olan maddeler, ötekilerin içinden tekrar çıkacaklardır. Bu ak delikler tamamiyle vardır; bunlar, 960 yıllarında keşfedilmiş bulunan ve tabiatı bütün astronomlar için bir muamma olan, ne bizim galaksimizden, ne de, bilinmekte olan öteki galaksilerden gelmeyen, olağan üstü şiddetteki radyo kaynakları «KUA-ASR» lardır.

DOPPLER kanununa uygulanarak yapılan hesaplar, KUASAR'ların saniyede 48.000 kilometrelik bir hıza sahip olduklarını göstermektedir. Oysa ki en hızlı yıldızın hızı 500 kilometreyi aşmamaktadır. Eğer bunlar tamamiyle «Ak delikler» iseler, bu hale göre bunlar, galaktik cisimlerin izleri değil, fakat, tayfını yakalamayı başardığımız, kaçış hâlindeki paralel evrenler olacaklardır.

Britanyalı fütürolog ve bilimsel yayıncı ADRIAN BERRY, — tüm bilimsel verileri nazarı itibara alarak — tıpkı Ringa balığı sürüsü içinden ağını çeken bir balıkçı gemisi gibi, yıldızlar arası tozları temizlemek için muazzam miknatıslar taşıyan ASTRONEF'ler (Yıldız gemileri) sayesinde, kara delikler meydana getirmeye elverişli bir uzaylık hayal etmiştir.

BİR ROBOT DÖRDÜNCÜ BOYUTU NASIL KEŞFEDER

Bu tozlar, uzayın belirli bir toknasın-

da depo edilecek ve bunlar orada, kendi çekimlerinin etkisi altında bir araya toplanarak, bir kara deliğin doğmasını geciktirmeyecektir. Bu uygarlığın insanları, böylece, isteğe göre paralel evrenler üzerine açılmış bir elek düzenleyecekelerdir. İnanılmaz bir şey değil mi?

Fakat, şimdiki zaman içinde kalam. Şu andaki büyük sorun, kara deliklere eşlik eden olaylar, özellikle X ışınları yayımı hakkında fazla bilgi edinmektir. Kışulları kötü olan kürenin yüzeyine konuk kabul etmek için, astronomik uydular düzenlemek yeğ tutulur. O.A.O, (Orbiting Astronomical Observatory) ve S. A. S. (Small Astronomy Satellite) dizileri, özellikle 1970 yılının Aralık ayında fırlatılmış olan UHURU, bazı hizmetlerde bulunmuşlardır, fakat bunlar çok zayıf idiler. 1977 yılının Ağustos ayında fırlatılmış olan, on kez daha yüksek kudretteki, yüksek enerjili ilk astronomi gözlemevi, hâlâ, bugünkü günde incelenmekte olan bilgiler yaymaktadır.

Bununla beraber, bu yaz, SEATTLE'da, kara deliklerin gelecekteki bir keşfinden uzun süre bahs olunmuştur. Senaryo şimdiden ortaya konmuştur ve yıldızlar arası seyahatler probleminde eğermen olunmaz, kullanmaya başlanacaktır.

Astronotlar, görünebilen bir yıldızın yakınında bulunan bir kara deliğe yaklaşan astronotlar, yıldızdan deliğe doğru kaçan gazları tesbit ederek, onun yerini belirleyebilirler. Astronotlar, hemen o sırada deliğin girişi yönünde bir MAKİNE . ROBOT atabilecek durumda olacaklardır. Emilmeye başladığı vakit, robot artık hiç yayın yapamayacak veya en azından, yayınları astronotlara hiç ulaşmayacaktır.

Ama eğer, kara deliklerden o'uşan ipotézlerin, bilinemeyen üzerinde bir kapı olduğu doğru ise, robot, orada kendisine gönderilmiş olan mesajlar varsa, bunları kurtararak, paralel bir evren içinde tekrar görünecektir ve eğer o oradan, astronotlar, ya da Arz yönünde, yeniden yayın yapma durumunda olmayacaksa, bunu kim bilir? Bilime nazaran bu kadar gecikmiş bir teknolojiyi görme üzüntüsünü şiddetlendiren, olağanüstü bir manzara! (Nostra: 336)

Dördüncü Yol

Uspenski'den inceleyip anlatan Erol SEVİL

BİRİNCİ TOPLANTI

Kitabın ihtiva ettiği Konular :

- 1 — Sistemin Konusu
- 2 — Psikolojinin bir etüdü
- 3 — İnsanın natamam hali
- 4 — Dünyanın ve insanın mukayese-li olarak etüdü
- 5 — Ölçüler nedir?
- 6 — Mümkün olan tekâmül

Not : Tekâmül zannedildiği gibi otomatikman elde edilebilecek bir meleke değildir. Büyük bir çaba ister.

- 7 — İnsanın kendi kendisini incelemesi
- 8 — İnsanda muhtelif Ben'ler (ego-lar)
- 9 — İnsanın psikolojik fonksiyonlarının bir tarifi
- 10 — 4 Şuur halli
- 11 — Kendi kendimizi inceleme. Kendi kendimizi hatırlama.
- 12 — Yüksek fonksiyonlar
- 13 — İnsan makinesinin doğru veya yanlış çalışması, (Psikolojik plânda)
- 14 — Muhayyile, yalan söyleme, irade noksanlığı, kontrol noksanlığı
- 15 — Nahış hislerin ifadesi
- 16 — İnsan durumlarındaki tadilat
- 17 — Fonksiyonların müşahadesi
- 18 — İdentifikasyon (Eşleştirme - eskoşma)
- 19 — Tesir altında kalma, uyku
- 20 — Hapishane ve ondan kaçış
- 21 — İnsanın yedi kategoriye ayrılması
- 22 — İnsan mantığı (insan otomatizması)
- 23 — Üç kanunu, yedi kanunu
- 24 — İllusionlar (Hayaller)
- 25 — Bizim hiç bir şey yapamamamız
- 26 — İyilik ve kötülük
- 27 — Ahlak ve vicdan

28 — Ancak muayyen bazı kimselerin inkısaf edebilme durumu

29 — Muhtelif tesirler, a, b, ve c tesirleri

30 — Manyetik merkez

31 — Bizim kâinatta yaşadığımız plânın hakikaten namûsait olması

32 — Yaradılış ışını (Şuası)

33 — Kanunların sıra ve nizamı

Yukardaki maddeler kitabın birinci kısmını teşkil etmektedir.

Kitabın fikirleri : Yazar, olayları tetkik ettiği zaman, onlarda gerekli bir hayatîyet olmadığını müşahade etti. Bu adam matematikçi olduğundan zekâsı sistematik olarak çalışıyor. Spiritik tezahürleri (telepati, materyalizasyon gibi) tetkik etti. Bunlarda da matematik bir katîyet olmadığını gördü.

Avrupalılar, batı kültürü ile yetişen kimseler, yalnız hadiselerle kıymet veriyorlar ve hadiselerin esasına inmeye lüzum görmüyorlar. OUSPENSKY bu düşünüşten tatmin olmamaktadır O'na göre bu yol kısır bir yoldur. Çünkü hadiselerin mekanizması bu nev'i bir düşünüşle anlaşılabilir. Bu düşünce ile seyahate çıkan Ouspensky Doğu'ya gidiyor, fakat orada da bir şey bulamıyor. Kendi ifadesine göre zamanımızda taklit olmuştan ekoller kalmamıştır. Bu araştırmalar sonucu Rusya'da üstadı olan şahısla Gurcyef'le karşılaşılıyor.

Bu sistemin esas hareket noktası şu fikirdir : İnsan hakikaten görüldüğü gibi değildir. Müşahade edebildiğimiz insan ancak insanın çok küçük bir parçasını teşkil eder. Bu demektir ki, insan potansiyelinin çok cüz'i bir miktarını kullanan bir makina gibidir. Biz kendimizde son derece muğlak ve üstün organizasyon sistemlerine sahibiz. İnsan, insan olarak her şeyden evvel kendisi ile uğraşmak mecburiyetinde-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

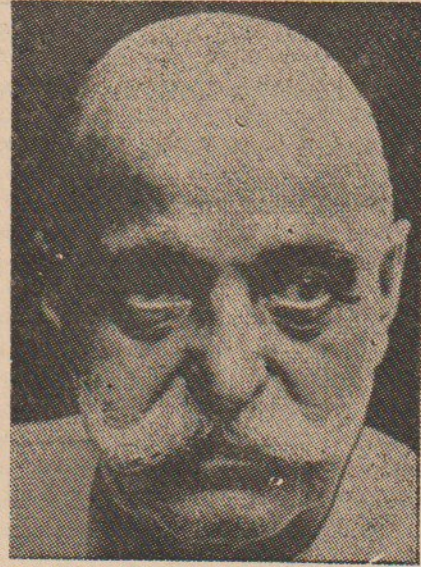
dir Yani insanda öyle bir husus var ki, o husus hakikaten eksiktir. O husus da insanın kendi ruhi hayatı ile alakalı olan kısımdır.

Doğu sistemlerinde insanın bu eksik durumunu anlatan semboller vardır: yoga da olduğu gibi, İnsan, çok katlı üst kısımları güzel döşeli bir eve benzer. Fakat bizler bu güzel yapının bodrum katında yaşarız da üst katlara çıkmak aklımıza gelmediği gibi, varlığından dahi şüphe ederiz.

Batı, egzistansiel bir görüş takip etmektedir. Var olan şey insanın şüfli suurundan tezahür etmektedir. Batı üstün suur halleri ile ilgilenmez. Bunun tipik halini Freud'da görürüz. Libido teorisi ile yetinmiştir. Ondan daha üstün suur durumlarını ele almamıştır. Burada ne batıyı küçümsemek, ne de doğuya idealist vasfı vermek istiyorum. İnsanın tekâmül için hakikaten nâmütenahi imkânları olduğunu, kâinatın üstün durumları ile ilgilenebileceğini gösteren bazı tecrübeler vardır ki, bunlar batıda kaybolmuştur.

Fakat doğu sezgisel seviyede kalmıştır, yani, fiile dökememiştir. Burada, tekâmül konusuna temas edelim : insanın tetkiki tekâmül ile anlaşılır. İnsan tekâmüllü mekanik olarak kabul eder, yani insanın sırt üstü yatsa da tekâmül ettiği zannedilir. Fakat tekâmül için şuurlu olmak, ruhi kanallarımızdan gelen tesirleri birbirinden ayırmak gerekir. Tekâmül için bilgi ve maksada yönelmiş gayretler lâzımdır. İnsanın bağı suurundan (bedene bağı suurdan) gelen tesirlere bağı kalması tekâmüllü sağlamaz; üstün suur hallerinin tesirlerinden istifade etmemiştir. İşte bunun içindir ki bu sistemde işe kendi kendimizi tetkikle başlıyor.

Bizler içinde yaşadığımız cemiyetin bize vermiş olduğu peşin fikirlerin baskısı yüzünden kendi kendimizi tetkikte güçlüklerle karşılaşırız. Bunlar aslında çok basit şeylerdir, fakat kendi kendimizi olduğumuz gibi görmemizde büyük engel teşkil ederler. Bunların başlıcası kendimizi entegre edilmiş bir ünite olarak görmemiz.

George Ivanovitch
GURDJIEFF

Hipnotizör, Yogi, Psikanalist, filozof,
inisiye ve gizli ajan.

dir. Yani sanıyoruz ki her BEN deyişte, aynı Ben'i kastederiz. Halbuki bizde çeşitli tesirlerle meydana gelen bir çok «ben» grupları vardır. Batı psikolojinin bu gerçeği görmemesi büyük bir hatadır. Doğudaki ekoller, bunun böyle olmadığını, haklı olarak, görmüşlerdir.

Örnek : «Ben gezmeğe gitmek istiyorum» diyen bir adamın durumunu düşünerssek görürüz ki bu «ben» çeşitli dış tesirlerle meydana gelmiştir. Onun için de sun'idir. Fakat böyle olmayan «benler» de vardır. Bunlar, devamlı (Böyle olmayan 'benler') ve reel 'BEN' gruplarıdır. Bize «Ben Derneğe gitmek istiyorum» dedirten «Ben» böyle bir 'BEN' dir. Tasfiye edilmesi gereken 'BEN' ler bizde reaksiyon ve allerji yaratan ben'lerdir. Misal : Birinden hoşlanmamak veya ders çalışmak istememek, vesaire... Biz bu tip parazit 'BEN' leri ileride, egzersizlerle ona tesir eden faktörleri tesbit ettikten sonra, bertaraf edeceğiz. Fakat bu egzersizler yanlış muhakeme yolu ile değil, üstün mele-

kelerimizi kullanmak suretiyle olacaktır. Zaten bizi iyi yönler çeken 'Ben' grupları ile kötü yönler çeken 'Ben' grupları arasında bir mücadele mevcuttur. Kendi kendimizi tetkik etmenin ilk şartı fonksiyonlarımızı ayırmaktır. **İnisiyaki, Hareki, Akli, Hissî.** İnsan zihni melekeleri ile his melekelerini birbirine karıştırır. Meselâ birisinden nefret etme hissini biz o kadar bü yütürüz ki bunun çok mantıklı delilleri varmış gibi hareket ederiz.

İnisiyaki fonksiyon doğuştan vardır ve bunların geliştirilmesine lüzum yoktur. Meselâ görme, sindirim gibi.

Hareket fonksiyonu ise bilgilerle sonradan kazanılır. Meselâ okuyup yazmağı öğrenme gibi. İnsanın kendini müşahade etmeğe karar vermesi yalnız başına bir kıymet ifade etmez. Metodlarını bilmek lâ zımdır. Meselâ, insanda bir «tik» olsun, bunu müşahade etmek istesin. Evvelâ bu «tiki» ait olduğu gruba dahil etmek lâ zım. Tik bir hareket fonksiyonudur. Ekseriya inisiyak fonksiyonu zannedilir, bu sebeple de müşahade netice vermez.

Müşahade ederken hisler araya kayarak müşahadenin yönünü değiştirebilir veya ortadan kaldırabilir. Burada objektif kalarak müşahade etme durumundaki gayretin azaltılmaması iktiza eder. Bu halde de müşahade faaliyetine engel teşkil edebilecek hususlardan birini daha öğrenmiş bulunuyoruz. **Müşahade etmede ekseriya ihmal edilen en önemli husus şudur: Kendi kendini hatırlama.**

Psikanalizde de kendi kendini hatırlamayı görebiliriz. Hastayı asıl iyileştiren **kendi kendini hatırlamasıdır**; yüksek şuur melekelerine baş vurmasıdır. Tıpkı bir mistiğin birden bire aydınlığa kavuşması gibi.

«Kendi kendimizi hatırlama» kendimizi bize tesir eden dış kuvvetlerden bir an için ayrı bir varlık olarak görmektir, dış tesirlerden sıyrılabilmektir.

Hareketlerimiz çeşitli dış tesirlerin bileşkesidir; o andaki Ben'le ilgilidir. Tesirlerin bileşkesi olan kuvvet belirli olabileceği gibi karışık da olabilir; bir arka-

daşın bazı taraflarını sevip diğer bazı taraflarından hoşlanmama gibi. Biz bir nevî son derece ince işliyen mekanizmalar tahdında çalışan bir robottan başka bir şey değiliz. Kendi kendimizi hatırlama gayet kısa sürer ve sonra yeniden müşahade sahamız kararır.

İrade de çeşitli tesirlerin bileşkesidir, fakat çok aşağı ve çok yüksek tesirlerin... İşte, insanın imtihanı kendisinde var olan (üstün şuurda) kudretleri kullanılabilir hale getirebilmektir. (Aşağı tesirlerden kurtulup üstün tesirleri alabilmektir.) Her insan bu yoldan geçecektir. Fakat bu ne sun'î bir baskıyla ne de tabiatın normal ahenginin dışına çıkmakla mümkün olabilir. İşe kendimizle ilgili yanlış kanaatleri düzeltmekle başlamalıyız.

İnsanda dört şuur hali mevcuttur: 1) Uyku hali, 2) Uyanıklık hali, 3) Bizatihi Şuur hali. 4) Objektif şuur hali.

(Kendini Bilme) Bizatihi şuur hali : Bu halde insan, bağlı şuur halini (bedene beyne bağlı) tevlit eden kuvvetlerin mahiyetini yavaş yavaş anlamaya başlamıştır. İnsan kendi hakiki şuur halini o kuvvetlerin meydana getirmiş olduğu sun'î şuur halinden kurtarmıştır.

Objektif şuur hali : İnsan etrafını çevreleyen kâinatla, hadiselerle tam bir ilişki halindedir.

Uyku hali, Uyanıklık hali : Bu iki halde de insan aslında hiç de şuurlu değildir, tam bir otomat halindedir. Çevreden veya şuur altından gelen tesirlerin bileşkesi durumundadır. (*)

Kendi kendini hatırlamanın bizde uyandırdığı ilk his «ben buradayım» olmaktadır. (ben burada, bu hadiselerin içindeyim) Ancak bu durumu gerçekleştirebildiğim zaman etrafımızı iyi müşahade edebiliriz.

Uzun çalışmalarından sonra, «kendi kendimizi hatırlama anlarımız, uzadıkça ve sıklaştıkça bizatihi şuur haline varmış oluyoruz. (yani kendi kendimizi devamı olarak hatırlama) Bu çalışmalar bizi tıbbi zamanda yüksek bir plana ulaştırır. Bu

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

planda akli unsurlar da ayni derecede mevcuttur, çünkü bu seviyede his ve akıl fonksiyonları arasındaki sınır kalkmakta ve aynı merkez tarafından idare edilmektedir.

Objektif şuur haline vardığımız zaman yüksek akıl planına da ulaşmış oluruz.

Soru : İnsanın daha yüksek bir şuur haline varması için kendi kendini devamlı olarak hatırlaması şart mıdır?

Cevap : Normal halde zaten kendi kendimizi devamlı olarak hatırlıyamayız. Bir an için hatırlısak da yine kendimizi hadiselere içinde kaybederiz. Başlangıç olarak dört fonksiyonumuzu birbirinden ayırıp, hareketlerimizi bu dört kategoriye tasnif etmeliyiz. (Tik örneğini hatırlayınız).

Soru : Kendi inisiyaki fonksiyonlarımızın şuuruna varmamız gerekir mi?

Cevap : Yalnız beş hissimizin, iç organların çalışmasını bilmemize zaten lüzum da yoktur. Önemli olan, çalışmalarımızla ilgili inisiyaki hareketlerimizi tanıyıp onları kontrol altına almanızdır.

Misal : celseden önce medyumun ağır yemek yememesi gibi.

Soru : Bir araba kullanılması öğrenileceği zaman akıl fonksiyonu hareket fonksiyonunu bizzat yönetir mi? (şunu yap Lunu yap şeklinde)

Cevap : Başlangıçta akıl fonksiyonu yönetir. Yani öğrenme, ilkin akıl fonksiyonu ile olur, fakat ondan sonra hareket fonksiyonu kendi kendine yürür.

Soru : Fizik hareketlerimizin müşahadeleriyle kazanılan bilginin değeri var mıdır? Bu sadece kendi şuurumuzu müşahade etme egzersizi midir?

Cevap : Hayır, hareketlerimizi birbirine karıştırmamayı öğretir; çok önemlidir. Sebeplere inme devamlı müşahade kanalı ile olabilir.

Cevap : Potansiyel halinde mevcuttur.

Soru : Bu potansiyelin dıştan gelen tesirler üzerinde bir düzenleyici rolü yok mudur?

Cevap : Vardır, fakat bizler için farkında değildir. Misal: İçkili bir insanın trafiğin en sıkışık olduğu noktadan caddesi geçmeğe kalkıştığını düşünün. Belki de hâmi varlığının tesirleriyle salimen karşıya geçebilir, burada adama kredi vermek icabederse hiç kredi alamaz, çünkü asıl amil üstün şuur halleri yani (bizatihi ve objektif) yahut onların sağladığı yüksek ve gayeli tesirlerdir. Önemli olan nokta bu tesirleri kanalize edebilmektir. Aslında hayvanlar dahi yüksek planlar tarafından sevki idare edilmektedir.

(*) (Arkadaşlarımızdan biri şöyle bir soru sordu : Uyku ile uyanıklık hallerinde diğer iki üstün şuur halinin çekirdekleri yok mudur?)

SOFROLOJİ YÖNTEMİ İLE

(11. Sayfa'dan Devam)

sının, doğmuş olduğu yerin, Başkentte sürdürdüğü yaşamın ayrıntılarını vermekten de geri kalmadı.

Sonuç olarak, yazılmış olan tüm bu ayrıntılar, bir çok tarih kitaplarında, dikkatle tahkik edilmişler ve hepsi, tamamiyle belgesel olarak ortaya çıkmışlardır.

MARTİN'e gelince, genç bir orta okul öğretmeni olan bu genç adam, uyanınca, ne olup bittiğini hatırlamıyordu.

Bu olay karşısında, JEAN ROUSSIER, gelişmeyi açıklamak için kesin hiç bir sonuca varamamıştır. Süjenin analizi ve kendisine so-

ruhan bir çok tuzak sorularda kesin bir şekilde giderilmiş olan hile ihtimalini bir yana bırakarak, sadece, ipotезlerle yetinmiştir.

JEAN ROUSSIER ilk önce, pek fazla inandırdığı, önce Reenkarnasyon ipotезini düşündü; Daha çok, zaman içinde şuurun varlığı ve ölümsüzlüğü faraziyesini benimsedi. JEAN ROUSSIER, CHOPIN'in 1849 tarihinde öldüğünü, dolayısıyla şuurunun zaman içinde özgürleştiğini yazmaktadır. 1978 yılında, CHOPIN bize göre ölmüştür, fakat, zaman dışına çıkan bir gözlemci için o, bizim yüz yıl içinde olacağımız kadar canlıdır...*

(Nostra : 324)

“TEPEGÖZLER”

Geçmişimizle İlgili Bir Efsane mi?

● JACQUES BORG'dan S. KANIKLI

Yunan mitolojisinin en merak uyandıran konu, alınlarının ortası bir tek göz olan, şu ünlü tepegöz devlerdir.

ULIS'in, TRUVA'nın düşmesinden, İTAKA prensliğine yeniden dönmesi anına kadar süren serüvenlerini konu alan HOMER'in ölümsüz yapıtı ODİSE'de tepe gözler, (SİCİLYA'daki) AEA adasının çobanları olarak gösterilmişlerdir. POSEİDON'un oğulları olan bu iyi yürekli devler, yam yam olmasalardı, oldukça barış sever olacaklar ve ULIS'le arkadaşlarını yemek isteğinde bulunmayacaklardı. POLİFEN'in tutsağı olan Yunan kahramanı, onun tek olan gözünü bir kargı ile patlatarak, kendisini kurtarmayı başarmıştır. EURİPİDES'in bir trajedi konusu yaptığı bu efsane, kendisi tarafından THEOCRİT ve OVİD gibi, tekrar tekrar temsil edilmiştir. Fakat, onun başka çevirileri de vardır. VİRGİL'e göre, üçüncü bir gözle şekli değiştirilmiş olan bir çok tepe göz, Sicilyadaki ETNA yanar dağının derinliklerinde çalışan usta demirci VULCAIN'in işçileridir.

GÖĞÜN VE YERİN ÇOCUKLARI

Bununla beraber, en eski Yunan efsanelerinin çoğuna inanılacak olursa, tepe gözler gerçekten, URANOS göğünün ve GAİA - Toprağının çocuklarıdır. HOMER'in çağdaşı olan Yunan şâiri HESİOD ilk mitolojik sentez olan Teogoni'sinde (Tanrıların soyunu şöyle göstermektedir: «Her şeyden önce uçurumlar, sonra geniş yamaçlı, sağlam yapılı tüm canlılara ebediyen verilmemiş olan Dünya ve ölümsüz Tanrılar arasında en güzel olan Aşk yaratıldı. Uçurumdan EREB ve Kara Gece doğdu. Ve Gecedden de ETHER (esir) ve gün ışığı çıktı, Dünya ise, kendisini baştan başa örtmeye elverişli, bizzat kendisine eşit bir varlığı, çok mutlu Tanrılara ebediyen sağlam bir kaya tabakası sunmak zorunda olan yıldızlı Gök'ü doğurdu. O, vadili dağların sakinleri olan NİMFE'lerin oturmaktan hoşlandıkları

yüksek dağları, meydana getirdi. Öfkeli kabbarmalar meydana getirmeyen denizi de doğurdu.»

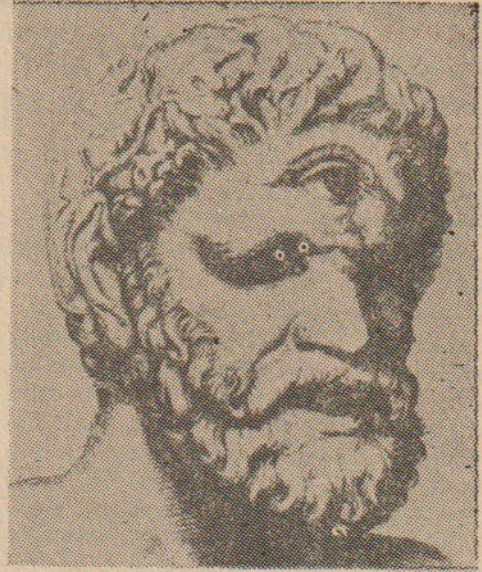
«Nihayet, gökle kucaklaşmaları sonucunda, derin anaforu su okyanusları dünyaya getirdi: CSİOS, CRİOS, HYPERİON, JAPET, THEİA, RHEİA, THEMİS, MNEMOSYNE, ve sevimli THETYS ile altınla taçlandırılmış olan PHOİBE. Sonradan dünyaya gelmiş olan en genç ve hilekâr düşünlü, çocuklarının en korkuncu olan Tanrı CRONOS, debdebeli babasına düşman kesildi. O, BRONTE, STÉROPE ve ARGHES adında, sert yürekli, kaba ruhlu, alınlarının ortasında sadece tek gözleri olan, tamamiyle Tanrılara benzer tepe gözler de dünyaya getirmiştir. Onlarda şiddet, kaba kuvvet ve zekâ inceliği, mevcuttu.»

Eski Yunan teogonisi yakından incelenecek olursa, Yıldızların Savaşı türünden bir filmin senaryosuna benzemekte olduğu anlaşılır. Gerçekten orada, bir uzay savaş alanı üzerinde, önemli derecede kudretli varlıklar arasındaki şiddetli mücadeleden başka şey görülmez. Tepe gözler, erkek kardeşleri devler gibi, OLİMP Tanrıları üzerinde bir büyüklük hakkına sahiptirler, bununla beraber, yüksek kudretleri ellerinde tutanlar, bu sonuncularıdır. Ayaklanan tepe gözler, URANOS tarafından TARTAR içine atılırlar, sonra, kendileri de baş kaldırmış olan devler tarafından kurtarılırlar. SATÜRN tarafından yeniden zincire vurulurlar, fakat yine, kendilerine mükâfat olarak şimşeği veren JÜPİTER tarafından kurtarılmışlardır. Nihayet, JÜPİTER'in tepe gözlerden aldığı silahla yıldırım saçarak öldürdüğü ESCÜLAP'ın intikamını almak isteyen APOLLON tarafından yenik düşürülürler.

Devlere gelince, onlar göğü zaptetmeyi başaramazlar. OSSA dağını PELİON dağının ve OLİMP'i OSSA'nın üzerine yıkarak, JÜPİTER'in tahtına karşı saldırıya girişirler. Fakat nihayet, yığınları devrilir ve yenik düşerler.

Tassili'deki Merihli

Tekgözlü Efsanevi TEPEGÖZ

YENİ TANRILAR

Hemen bütün mitolojilerde benzeri efsaneler bulunmaktadır. Eski Tanrılar veya, gök ve yer varlıklarıyla birleşmelerden doğma yeni tanrılar, nereden geldikleri bilinmeyen yeni Tanrılar tarafından mağlup edilmişlerdir. Bir çok hallerde, yenik düşen Tanrılar, yerin altına saklanmışlar ve din tarihçilerinin «CHTHONIENNE Tanrısallık» adını verdikleri Tanrılar olmuşlardır.

Tanrı soylarına âit eski efsaneler, bu efsanenin, Babillilerin ruhunda, derin bir şekilde, kökleşmiş olduğunu göstermektedirler. KELT'lerde, Tanrı kral NUADA'nın, Yıldırım - İnsan FIR BOLG'a karşı, açıklanması mümkün olmayan savaşı görülmektedir. İskandinav ve Cermenlerde bu, ASES'lerin VANES'lere karşı savaşıdır. Tibetin Budizmden önceki öykülerine göre Dünya Işık Tanrıları ve Karanlık güçler arasında, sonu gelmeyen bir savaş tiyatrosu idi. Haberciler, ışık Tanrıları ve insanlar arasında bağlantı kurmakla görevlendirilmiş bulunuyorlardı.

Bunun sonucunda, Dünya'nın üzerine altın çağı geldi. İnsanlar ve Tanrılar arasındaki karışık evlenmeler, yeni bir cinsin doğmasına neden olurlar. Fakat, bir gün, bu felaket oldu. Tanrısal istilacılar gök yüzünü istila ettiler ve

evrensel bir saldırı sonucunda, insanların Tanrı müttefikleri yenik düştüler. Bu, altın çağının sonu oldu. Âfetler arzi sarstılar ve uyarlıklar, yer altı kentlerine sığınarak ölümden kurtulan bir kaç kişi müstesna olmak üzere, baştan başa kayboldular.

Tevrat meraka değer ayrıntı vermektedir. Tevratın «Yaradılış» bahsine göre, tufandan önce arz üzerinde, Tanrısal varlıklarla insanlar arasındaki birleşmelerden doğmuş devler vardı. Kitapta okunduğuna göre arz yüzeyinde insanlar çoğalmaya başladığı ve bunlardan kızlar doğduğu vakit, Tanrı oğulları, insan kızlarını kendilerine uygun görürler ve hoşlarına gidenlerin hepsini, kendilerine eş olarak alırlar. Tanrı oğulları, insan kızlarıyla birleştikleri ve onlara çocuklar verdikleri vakit, (dev demek olan) NEFİLİM'ler, o günlerde arz üzerinde bulunmakta idiler. Bu ünlü insanlar, eski zamanın kahramanıdır.» (Yaradılış bahsi 6-1'den 4'e kadar). NEFİLİM'ler BRANCARD'lara saldırdıkları için, YAHOVA onları yok etme kararı aldı ve bilindiği gibi, sadece NUH'un ve kendisine katılanların kurtuldukları tufanı meydana getirdi. Mitolojik öykülerin içindeki bu değişmezliğin, uyarlıkların ve kıtaların ortasında sürüp gitmesi merak edilecek şeydir. Din tarihçileri arasındaki eğilim, Tan-

rıların bu savaşlarına ve cehennem tanrısallığının başlangıcına, tarihsel ve sosyolojik bir açıklamada bulunmaktadır. Bu tarihçiler, bir topluluk, başka bir topluluğu eğemenliği altına aldığı vakit, onu kendi Tanrılarına, kendi mitolojisine inanmaya zorladığını iddia etmektedirler. Fakat, bir kalemle çizgi çizememiş olan Tanrılarının, ortadan kaybolmalarını mâzur göstermek için, bu Tanrısal savaş öyküleri icad ediliyordu. Bu pek fazla aldatıcı görünmektedir, öyle ki, eğemenlik altına girmemiş uygarlıklarda bile, devlere karşı koy ma efsaneleri bulunmaktadır.

Bazı araştırmacılar, özellikle onlardan biri olan ERİCH VON DÄNİKEN, bu çeşitli efsanelere, farklı bir açıklamada bulunmaktadır. Onlara göre tereddüt etmek yersizdir. Bu Tanrı savaşları gerçekte, Dünya'lılar ve evrenin sınırından gelmiş, üstün bir teknoloji ile donatılı öteki varlıklarla yapılan saldırılardır.

Bununla beraber ilk dünya dışı varlıklarla «efsanevi MİNOTAURE'ları, İskandinav ASSES'leri, Titan'ları ve Tepe Gözleri de sayarak» Dünyalıların sahip olmuş oldukları çocuklar arasında şiddetli savaşlar da vardı. Kendilerine melez adı vermemiz gereken bu varlıklar, onlarda, özellikle nükleer silahla karşılaşmaları halinde «gök ateşi»ni alma ve reddetme hususunda ve onları yetiştirme faaliyetinde bulunan yaratıcıları kadar koruyuculuk yapmışlardır.

Bu vaka, «gök ateşi»ni Tanrılardan gizlediği ve insanlara vermiş olduğu için, JÜPİTER'in şiddetli bir intikamına uğrayan dev PROMETE'nin vakasıdır. Efsaneye göre, Güneş arabasını sürmek isteyen APOLLON'un «oğlu» PHAËTON'un serüveni bilinmektedir. Tanrısal atların elden kurtulduğu ve arabanın, yeri ve gökû karıştırdığı söyleniyordu. O zaman JÜPİTER onu yıldırımla vurdu ve Eridan nehri- nin içine attı. Bu şöylece, değişik bir şekilde yorumlanabilir: Dünya - dışı bir varlığın oğlu, babasının uzay gemisi olduğu bilmeden, onu ele geçirdi, fakat sürmesini bilmediğinden, nükleer fırlatma sisteminin patlamasına neden oldu. Dünya üzerindeki tüm yaşamı o derece tehlikeye düşürdü ki, uzay yolcularının şefi, gemiyi durdurmak zorunda kaldı.

Tepe gözlerin ayaklanması, bu perspektif içinde yazılmış olacak. Esasen bu yaratıklar, Yunan dünyasında konaklamamış olmaları. Gerçekten tepe gözün izleri, dünyanın

başka yerlerinde de bulunmaktadır. TASSİLİ'nin, «Merihlilerin Büyük Tanrısı» adı altında bilinen çöldeki kaya resimleri, çoğu kez, başı bir lumbozla donatılmış bir maske ile örtülü bir uzay yolcusu kimliğindedir. Bununla beraber, eğer dikkatle incelenecek olursa, iyice görülebilen saçların ve ortasında tek bir göz olan yüzün kanıtlandığı gibi, maskesiz bir varlığın söz konusu olduğu görülür. Bu haliyle o, klasik tariflere göre bir tepe gözdür. Avusturya'da ve başka yerlerde keşfedilmiş bulunan bazı heykelciklerle de aynı sonuca ulaşılır.

Tepe gözler'in vârisleri mi vardı? Bunu kanıtsız olarak tasdiklemek imkânsızdır. İnsan JENLERİNİ ve öteki özelliklerini taşıyan bu değişik ırk, belki ayaklanmalarını izleyen bastırılmalar sırasında tamamiyle kaybolmamıştır.

ÜSTÜN ZEKÂLI VARLIKLAR

OTTO O. BINDER adındaki Amerikalı bir araştırmacı, bizim melez olduğumuza inanmaktadır. Yazdığına göre «Dünya üzerinde insanlık, tarih basamağına gayet ani olarak çıkmıştır, çünkü o, gökten gelmiş üstün zekâli varlıklardan oluşan bir ırkın ve henüz zekâ aşamasına ulaşmamış maymun - insanlar arasındaki bir birleşme sonucu olarak melezdir.»

Belgelenmesi içinde, DARWİN'in Tekamül Teorisini tenkid kalburundan geçiren ve buradan, şu soruyu sormaya ulaşan başka bir araştırmacının çalışmaları üzerine dayamaktadır: «İnsan beyni başka yerden mi ithal edilmiştir?»

Belgenin tahmine dayanan tek yargısı, her birimizin tepe gözlerin «fantastik gözünün» uzak bir mirasını taşımakta olmamızdır. Burun boşluğunun üstünde bulunan PİTUITAİRE bezesi, bu beze, pratik olarak, hiç bir şeye yaramamaktadır, fakat HİPOTALAMUS'a, şebekî tabakanın heyeti mecmuası ile aynı yapıya mâlik olan bir sapla bağlı bulunma özelliğine sahiptir. Bu, bilinmeyecek kadar eski zamanda insanın, olağan üstü kudretlerle donatılmış bulunacağı bir gözün izidir. Budist geleneğine göre orada Lamalara, insanın çevresinde dalgalanan AURA'yı görmeye olanak verecek «üçüncü göz» de vardır. Kısaca, bizi tepe gözleri de geçirecek başka yerlerden gelmiş uzak atalarımıza bağlayan, bu PİTUITAİRE bezesidir.

(Nostra : 338)